

Hradištský

Zpravodaj

1 – 2026

František Liebl

Radka Hejlová

Tomáš Tesařík

Výtvarníci z Hradištky

Barbora Burianová

**Plánované
investice pro
nadcházející
období**

4

**Kyberbezpečnost
dětí se týká
každého z nás**

23

**Ora et labora.
Historie mimo
vitríny**

26

1
Poslední adventní neděli ožilo centrum obce vánočním příběhem. Skupina místních ochotných muzikantů a zpěváků přišla zahrát a zazpívat koledy a připomněla si narození Ježíška.

2
Konec roku bývá ve znamení setkání našich spoluobčanů, kteří v uplynulém roce oslavili své životní jubileum. Vždy jde o příjemně strávené odpoledne ve velmi přátelském duchu.

3
Dne 25. února představil tým žáků 8. ročníku místní školy zpracované vyprávění pamětnice Evy Pšeničkové z Brunšova. Videoreportáž je součástí projektu Příběhy našich sousedů.

4
V sobotu 14. března ožily ulice v Pikovicích maškarním průvodem, tentokrát v duchu Indiana Jonese. Akci uspořádal SDH Pikovice, který zároveň oslavil i 105. výročí založení sboru.

5
Dne 14. března uspořádali pracovníci jílovského regionálního muzea na Sekance exkurzi, při které návštěvníkům představili nové pohledy na krajinu s využitím moderních technologií.

6
Na první jarní den připravily členky taneční skupiny Nechtěla odpocívat „květinový“ taneční ples. Některé návštěvnice předčily tematickým laděním svých šatů veškerá očekávání.

7
V polovině března byly u autobusové zastávky u mostu v Pikovicích nainstalovány herní prvky pro děti. Tento nápad zvítězil při hlasování v participativním rozpočtu.

8
Dne 27. března byla knihovna plná dětí, které zde přespaly u příležitosti Noci s Andersenem. Byl pro ně připravený program plný zábavných i kreativních aktivit na téma draků.

Vážení spoluobčané,

v posledních měsících můžeme při sledování zpráv snadno nabýt dojmu, že se svět ubírá nesprávným směrem a čeká nás nejisté období. Není těžké podlehnout melancholii a beznaději. O to silnější byl pro mě nedávný pohled na Zemi očima astronautů v rámci mise Artemis II. Naše planeta působí z dálky klidně a pevně zasazená ve vesmíru – a připomíná, že i současné události mohou být jen přechodnou epizodou, se kterou se svět dokáže vyrovnat.

Uklidňující ale může být i opačná perspektiva: zaměřit se na to, co máme nejblíž a co můžeme sami ovlivnit. Všímat si lidí kolem sebe a drobných věcí, které dávají každodennímu životu smysl. Mě potěší, když někdo zasadí květiny pro potěchu kolemjdoucích, uklidí veřejný prostor, připraví kulturní nebo společenskou akci, případně pomůže tam, kde je to potřeba.

Právě v těchto malých věcech se totiž často ukazuje, že svět je – přes všechno – stále v pořádku.

Lucie Hašková

Obsah 1 – 2026

Zprávy z obce

Plánované investice pro nadcházející období	4
Zahraniční cesty podpoří spolupráci s partnerskými obcemi	5
Z jednání zastupitelstva obce z prosince, ledna a března	6
Zavedení vodného ve dvousložkové formě	7
Poplatky lze nově platit přes platební portál	8
S hledáním informací pomáhá virtuální asistent	8

Téma: Výtvarníci z Hradištka

Lidé a zvířata ožili pod rukama laskavé paní	9
Sochař, který zůstal věrný vlastnímu vidění	10
František Liebl: Lesník s duší umělce	12
Obrázky, které dělají radost	13
Obrazy jsou šperkem prostoru	15
Myšlenky a příběhy otisknuté do obrazů	16

Rozhovor

Z rodin se vytrácí komunikace	17
-------------------------------	----

Škola

Dopplerův Mafin 2026 – věda, radost a úspěchy	20
Žáci představili příběhy pamětníků v kině Radotín	21

Školka

Zápis do mateřské školy a co nás čeká	22
---------------------------------------	----

Knihovna

Kyberbezpečnost dětí se týká každého z nás	23
--	----

Lidé

Umělec z Hradištka, co kreslí na kůži	24
---------------------------------------	----

Z historie

Ora et labora. Historie mimo vitríny	26
--------------------------------------	----

Spolky

Nová tůň v parku u Vltavy – malý kousek přírody pro všechny	27
Myslivci redukuji černou zvěř i chrání srnčí mláďata	28
HraDítko a projekt Darujeme kroužky dětem	29

Hasiči

Ani na podzim a v zimě hasiči nezpomalili	30
---	----

Společenská kronika

Společné setkání jubilantů	31
----------------------------	----

Napsali jste nám

Praktický pohled na zámecký sad	32
---------------------------------	----

Pozvánka

Hradištko opět ožije chutěmi světa	33
------------------------------------	----

Fejeton

Jak jsme málem demonstrovali	33
------------------------------	----

Titul mistra České republiky v párových latinskoamerických tancích v kategorii Under 21 vybojoval na letošním mistrovství Tadeáš Krása z Brunšova se svou taneční partnerkou

Amelií Tröster. Porota ocenila obrovskou kvalitu jejich finálových tanců – čistou techniku, klid, sebevědomí a perfektní souhru. Blahopřejeme a těšíme se z jejich úspěchu!

Zpravodaj obce Hradištka 1 – 2026. Vychází 30. dubna 2026. Vydává obec Hradištka pro obyvatele a rekreaty Hradištka, Brunšova, Pikovic a Rajchardova. Evidence MK ČR E 17527.
Náklad: 1 400 výtisků – zdarma. **Distribuce:** Česká pošta. **Tisk:** Tiskap, s.r.o. **Redakční rada:** Lucie Hašková, Mgr. Hana Hradilová, Bc. Rudolf Zděnek, Mgr. Klára Budilová, PhDr. Květa Šubrtová, Zdeněk Prošek.
Grafická úprava: Ondřej Kahánek. **Ilustrace:** Barbora Burianová. **Adresa vydavatele a redakce:** Obecní úřad Hradištka, Ve Dvoře 1, Hradištka. **IČ:** 00241245. **E-mail:** redakce@hradistko.cz.
V elektronické podobě je Zpravodaj na adrese: **www.hradistko.cz**. Uzávěrka příštího čísla je 20. června 2026.

Plánované investice pro nadcházející období

Obec vstupuje do dalšího období s plánem investic, které mají za cíl nejen zlepšit kvalitu života místních obyvatel, ale také modernizovat infrastrukturu a posílit celkový rozvoj obce. Mezi projekty jsou nejen nové stavby, ale i rekonstrukce a údržba stávajících objektů.

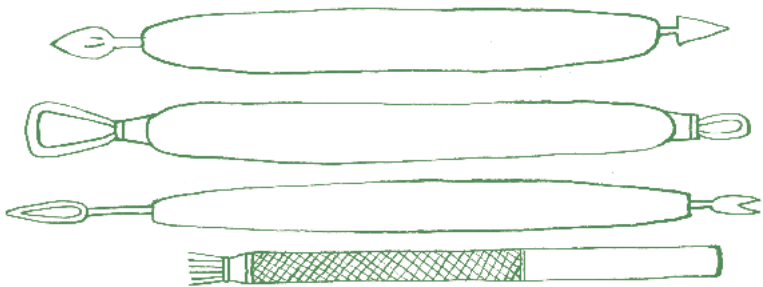
V současné době již byla zahájena výstavba multifunkčního hřiště, které bude sloužit široké veřejnosti pro sportovní i volnočasové aktivity. Součástí tohoto projektu je rovněž vybudování prvního úseku nové komunikace, která se v budoucnu stane důležitou komunikační osou v centru obce. Nedílnou součástí této investice bude také nové parkoviště a úprava okolí formou výsadby zeleně, která přispěje ke zlepšení estetického vzhledu celé lokality. Na tuto akci byla obci schválena dotace od Národní sportovní agentury ve výši 5 073 878 Kč z celkové předpokládané investice 18 mil. Kč.

Opravy památek

V centru obce chceme také v letošním roce pokračovat v obnově ohradních zdí.

Tento projekt navazuje na již započaté práce a jeho cílem je zachování historického rázu tohoto veřejného prostoru.

Pozornost je věnována také objektu budovy zámku. V uplynulých dvou letech probíhala rekonstrukce fresek v interiéru, která přispěla k obnově historických prvků této stavby. V letošním roce bude rekonstrukce pokračovat sanací krovu, která zahrnuje i výměnu poškozených dřevěných částí konstrukce, čímž dojde k zajištění statiky a dlouhodobé ochrany objektu. I tato část prací je součástí projektu celkové rekonstrukce budovy zámku, včetně obnovy původní fasády, který je postupně připravován.

V místní části Pikovice je plánována rekonstrukce mostku v ulici Pobřežní. V současnosti se čeká na vydání stavebního povolení, po jehož obdržení bude možné projekt realizovat. Důležitým krokem ke zvýšení bezpečnosti dopravy je projekt obnovy dopravního značení v celé obci. Tento projekt již získal potřebná povolení od odboru dopravy a aktuálně se připravuje výběrové řízení na dodavatele. Samotná realizace by měla být zahájena v průběhu léta. Samozřejmostí zůstávají průběžné opravy komunikací, které budou probíhat jak formou rozsáhlejších plošných rekonstrukcí, tak i lokálních oprav výtlučků vzniklých po zimním období.

Multikára a hasičská stříkačka

V rámci zajištění kvalitní správy a údržby rozsáhlého území obce byl pořízen nový pracovní vůz Multicar M31. Díky své variabilitě bude využíván jak při letní údržbě, tak v zimním období a výrazně přispěje ke zefektivnění údržby komunikací, veřejných prostranství i zeleně.

Významnou investicí do bezpečnosti obyvatel je také posílení technického vybavení sboru dobrovolných hasičů. Byla podepsána smlouva na dodávku nové cisternové automobilové stříkačky, která nahradí dosluhující techniku.

Radka Svobodová
starostka

Zahraniční cesty podpoří spolupráci s partnerskými obcemi

V letošním roce pokračuje rozvoj zahraniční spolupráce s partnerskými obcemi v Belgii a ve Španělsku. Přípravě společných projektů se věnuje komise, která pracuje ve složení Lucie Hašková, Markéta Šafránková, Lenka Otradovcová, Milan Burian a Petr Matyáš.

Partnerství s belgickým městem Essen trvá již více než dvacet let. Po dlouhou dobu probíhala spolupráce především mezi sbory dobrovolných hasičů, které si během let vytvořily velmi pevné osobní i profesní vazby. V posledních letech se partnerství postupně rozšířilo také na úroveň samospráv obou obcí. Vedení naší obce vyrazilo do Essenu na podzim předloňského roku, nový starosta města Essen navštívil Hradištko loni v květnu.

Spolupráce škol

Dalším krokem je nyní snaha zapojit do spolupráce i školy. Cílem dubnové pracovní cesty do Essenu bylo jednání o podobě výměnných pobytů studentů, které by mohly začít v příštím školním roce. Připravovaný projekt nemá být zaměřen pouze na prohlubování znalostí angličtiny, ale především na společné pozná-

vání evropské historie a hodnot, na nichž stojí dnešní demokratická společnost. Hlavním tématem plánovaných setkání studentů má být srovnání života v demokratických podmínkách a zkušeností se ztrátou svobody v období totalitních režimů. Právě toto téma může být silným základem pro smysluplnou mezinárodní spolupráci mladé generace.

Druhá zahraniční cesta se uskuteční v květnu do Španělska, kde se zástupci obce zúčastní setkání partnerských obcí v Busturii a následně také slavnostního aktu v Madridu. Pro naši obec je velmi významné, že se této návštěvy zúčastní také hejtmanka Středočeského kraje Petra Pecková spolu s dalšími zástupci kraje.

Význam společné historické paměti

Tato skutečnost potvrzuje, že téma společné historické paměti, které spojuje Hradištko s Busturií, má širší význam a oslovuje nejen naše obce, ale i další instituce na regionální, státní i mezinárodní úrovni. Připomínání osudů lidí, kteří se postavili totalitním režimům, a péče o jejich odkaz je důležitou součástí identity obou partnerských obcí. Skutečnost, že se těmto tématům dostává pozornosti i ze strany vedení Středočeského kraje a dalších představitelů veřejného

života, vnímáme jako potvrzení, že naše společné projekty mají smysl a zaslouženou podporu.

Význam společné historické paměti se potvrdil také letos v březnu, kdy Hradištko navštívil španělský badatel Unai Eguia, který se dlouhodobě věnuje pátrání po osudech španělských občanů vězněných za druhé světové války v místním koncentračním táboře. Na základě svého výzkumu napsal historický román inspirovaný skutečnými příběhy vězňů, který vzbudil ve Španělsku značný ohlas. Obec Hradištko se rozhodla podpořit vydání českého překladu této knihy a na její realizaci získala záštitu hejtmanky Středočeského kraje včetně finanční podpory. Překlad je v současné době dokončen a vydání připravuje nakladatelství Lidové noviny.

Zapojování mladé generace

Během své návštěvy v České republice představil Unai Eguia výsledky svého bádání i připravovanou knihu na několika veřejných setkáních. Besedoval se studenty v pražském Institutu Cervantes i v benešovském gymnáziu a přednášel také na Univerzitě Palackého v Olomouci pro studenty historie a hispanistiky. Tyto akce přispívají k tomu, že se příběhy spojené s Hradištkem dostávají do širšího povědomí nejen u nás, ale i v zahraničí, a potvrzují, že spolupráce s partnerskou Busturií má významný kulturní i historický přesah.

Zahraniční spolupráce Hradištko tak dnes nestojí pouze na tradici partnerských návštěv, ale stále více se zaměřuje na předávání zkušeností mladé generaci. Právě setkávání studentů, společné projekty škol a připomínání historických souvislostí dávají partnerství skutečný smysl. Poznávání života v jiných zemích, otevřená diskuse o minulosti i o hodnotách, na nichž stojí dnešní demokratická Evropa, pomáhají mladým lidem lépe porozumět vlastní historii i odpovědnosti za budoucnost.

Lucie Hašková

Z jednání zastupitelstva obce z prosince, ledna a března

Zastupitelstvo schválilo dne 15. 12. 2025:

- Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo na stavební práce „Oprava místních komunikací v obci Hradištko, ulice Okružní, ulice Krátká a Dolní Průhon“ mezi obcí Hradištko a zhotovitelem J. L. T. – stavební společnost. Celková cena díla činí 2 914 220 Kč bez DPH, přičemž odpočet méněprací, z původní ceny díla 3 697 325 Kč bez DPH, je 783 105 Kč bez DPH.

- Dodatek č. 1 ke Smlouvě o dílo na stavební práce „Stavba vodovodu a kanalizace v lokalitě Na Holém kopci“ mezi obcí Hradištko a zhotovitelem Vodohospodářské služby, který upravuje termín dokončení díla do 31. ledna 2026.

- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství účinnou od 1. 1. 2026.

- Dodatek ke Smlouvě o komplexním zabezpečení zneškodnění odpadů pro obec Hradištko se společností RUMPOLD – P s.r.o.

- Vyhlášení výběrového řízení na akci „Zpracování projektové dokumentace na novou školní kuchyň a jídelnu včetně kmenových a odborných učeben pro Základní školu Hradištko.“

- Pevnou složku ceny pro vodné za odběrné místo a rok ve výši 500 Kč bez DPH. Cenu vodného s platností od 1. ledna 2026 pro obec Hradištko ve výši 54,02 Kč/m³ bez DPH a cenu stočného s platností od 1. ledna 2026 ve výši 64,00 Kč/m³ bez DPH.

- Rozpočtové opatření č. 8/2025, kterým se zvyšují rozpočtové výdaje o částku 450 tisíc Kč na celkových 100 087 tisíc Kč po provedeném rozpočtovém opatření.

- Rozpočet obce Hradištko na rok 2026 v nově navržené výši v základním členění. Příjmy jsou rozpočtovány ve výši 82 426 tisíc Kč a výdaje ve výši 122 679 tisíc Kč.

Rozpočet je schválen jako schodkový. Schodek ve výši 40,253 tisíc Kč a splátky jistin ve výši 4 236 tisíc Kč budou kryty z úspor minulých období.

- Přijetí dotace z rozpočtu Středočeského kraje a uzavření veřejnoprávní smlouvy mezi obcí Hradištko a Středočeským krajem, Zborovská 11, Praha 5, IČO 70891095, o poskytnutí dotace ve výši 224 152 Kč z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského fondu podpory včasné přípravy projektů, tematické zadání „Budování, rekonstrukce a odbahnění retenčních nádrží, vodních nádrží a rybníků“ na projekt „Obec Hradištko – PD na obnovu rybníku“.

- Zásady participativního rozpočtu obce Hradištko pro rok 2026.

Zastupitelstvo schválilo dne 28. 1. 2026:

- Výsledek výběrového řízení „Pořízení CAS pro JSDH Hradištko“. Jako první nabídka byla komisí vybrána společnost Kobit, spol. s r.o. s nabídkovou cenou 7 750 000 Kč bez DPH (9 377 500 Kč s DPH).

- Výsledek výběrového řízení „Komunální technika pro obec Hradištko“. Jako první nabídka byla komisí vybrána společnost Unikont Group s.r.o. s nabídkovou cenou 3 867 968 Kč bez DPH (4 680 241 Kč s DPH.)

- Dodatek č. 2 ke Smlouvě o dílo na stavební práce „Stavba vodovodu a kanalizace v lokalitě Na Holém kopci“ mezi obcí Hradištko a zhotovitelem Vodohospodářské služby, spol. s r.o., který upravuje cenu za dílo na celkových 4 189 660,09 Kč s DPH a termín dokončení na 31. 3. 2026.

- Zápis do kroniky obce Hradištko za rok 2023.

- Pověření kontrolního výboru prověřením stávajících pojistných smluv obce a zpracováním písemného doporučení

k dalšímu postupu včetně návrhu minimálních parametrů případné nové pojistné smlouvy a orientačního porovnání cen na trhu.

Zastupitelstvo schválilo dne 16. 3. 2026:

- Výsledek výběrového řízení na akci „Zpracování projektové dokumentace na novou školní kuchyň a jídelnu včetně kmenových a odborných učeben pro Základní školu Hradištko“. Jako první nabídka byla komisí vybrána společnost Quality Group s.r.o. s nabídkovou cenou 4 870 000 Kč bez DPH.

- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko o stanovení obecního systému odpadového hospodářství.

- Zřizovací listinu příspěvkové organizace Mateřské školy Hradištko.

- Veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace za odstřel přemnožené zvěře s Mysliveckým spolkem Medník na období 1. 4. 2026 – 31. 3. 2030.

- Zahraniční pracovní cesty neuvolněných členů zastupitelstva a zástupců ZŠ Hradištko, a to v termínu 22. – 25. 4. 2026 do Essenu v počtu 3 osob a v termínu 26. – 30. 5. 2026 do Busturie a Madridu v počtu 2 osob.

- Zastupitelstvo odložilo rozhodnutí o stanovení počtu členů zastupitelstva obce pro volební období 2026–2030 a uložilo předložit doplněný materiál s odůvodněním návrhu na změnu počtu členů zastupitelstva.

Kompletní znění usnesení najdete na:

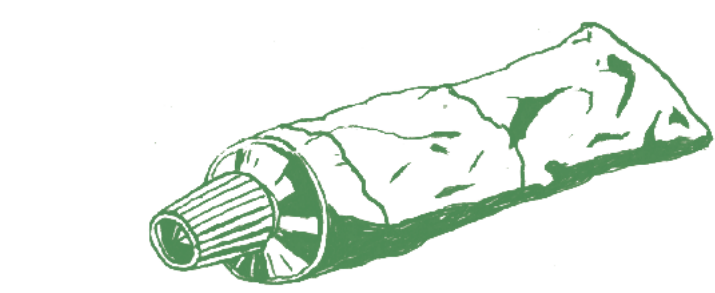
www.hradistko.cz/samo-sprava/dokumenty-zastupitelstva

Zavedení vodného ve dvousložkové formě

Obec Hradištko na veřejném zastupitelstvu konaném dne 19. 11. 2025 schválilo obecně závaznou vyhlášku, kterou stanovuje úhradu vodného ve dvousložkové formě s platností od 1. 1. 2026. Pojdme si říct, co to znamená a jaké je konkrétní nastavení.

Do konce roku 2025 byla úhrada vodného závislá pouze na množství spotřebované vody. Ve výsledku to znamenalo, že odběrná místa s minimální či nulovou spotřebou vody nepřispívala (či přispívala jen v zanedbatelné míře) na údržbu, správu a obnovu vodovodní sítě v obci.

Principem dvousložkového vodného je, aby do systému přispívalo každé odběrné místo. Toto je zaručeno prostřednictvím tzv. pevné složky vodného, která je stejná pro každou napojenou nemovitost bez ohledu na množství odebrané vody. Pro rok 2026 byla výše této složky stanovena na 500 Kč bez DPH za odběrné místo a rok. Druhá, pohyblivá, složka je závislá na množství odebrané vody a pro rok 2026 zastupitelstvo schválilo cenu 54,02 Kč bez DPH za 1 m³ odebrané vody. Pokles ceny za 1 m³ oproti předchozímu roku je umožněn právě rozpuštěním části vodného mezi všechny napojené odběratele v rámci pevné složky vodného.

Příklad výsledného vyúčtování za rok 2026 (pevná složka + pohyblivá složka = celková platba)

1. Odběrné místo s roční spotřebou 120 m³

Pevná složka: 500 Kč
Pohyblivá složka: 120 m³ × 54,02 Kč = 6 482,40 Kč
Celková platba: 500 Kč + 6 482,4 Kč = **6 982,40 Kč (bez DPH)**

2. Odběrné místo s roční spotřebou 2 m³

Pevná složka: 500 Kč
Pohyblivá složka: 2 m³ × 54,02 Kč = 108,04 Kč
Celková platba: 500 Kč + 108,04 Kč = **608,04 Kč (bez DPH)**

Zavedení dvousložkového vodného přináší spravedlivější rozdělení nákladů na provoz, údržbu i budoucí obnovu vodovodní sítě mezi všechny, kteří ji využívají. Díky tomuto nastavení může obec dlouhodobě zajistit spolehlivé dodávky kvalitní pitné vody a zároveň udržet cenu za skutečně odebranou vodu na přijatelnější úrovni.

Veronika Skalová
referentka pro infrastrukturu

Poplatky lze nově platit přes platební portál

Od 1. ledna 2026 můžete poplatek za psa a svoz odpadů hradit pomocí Platebního portálu Středočeského kraje z pohodlí domova. Občanům tak nabízíme bezpečný a moderní způsob úhrady místních poplatků.

Platební portál nechal v minulosti vyvinout Středočeský kraj a rovněž financuje jeho provoz. Provozovatelem Platebního portálu pro Středočeský kraj je příspěvková organizace Regionální dotační kancelář.

Jak na to?

Pro využití této služby postačí otevřít webové stránky naší obce www.hradistko.cz, kde na titulní stránce vpravo vyhledáte ikonu platebního portálu a pouhým jedním kliknutím budete přesměrováni na přehled poplatků.

Zde si vyberete daný produkt, vyplníte požadované informace a poté vyberete platební metodu, která je pro vás nejvhodnější, a to buď přes platební

bránu nebo bankovním převodem. Pro bankovní převod můžete použít vygenerovaný QR kód. Jednodušší a rychlejší už to být nemůže.

Nadále samozřejmě zůstává možnost platby místních poplatků na pokladně obecního úřadu.

Novinka na úřadě – QR pokladna

Při osobní návštěvě obecního úřadu mohou občané nově využít QR pokladnu. Ta umožňuje rychlé a pohodlné bezhotovostní placení pomocí QR kódu. Platbu lze provést jednoduše naskenováním QR kódu mobilním telefonem a okamžitě zaplatit prostřednictvím bankovní aplikace.

Lucie Buriánková
sekretariát OÚ

V případě jakýchkoliv dotazů se na mě neváhejte obrátit na:

+420 731 658 501
podatelna@hradistko.cz

S hledáním informací pomáhá virtuální asistent

Od listopadu loňského roku mohou návštěvníci webových stránek obce využít při hledání informací virtuálního asistenta Chettyho. Stačí kliknout na bublinu v pravém dolním rohu obrázku a začít psát dotazy.

Virtuální asistent (Chetty.AI) neboli chatbot prohledá díky umělé inteligenci obecní web a odpoví na vaše dotazy v přirozené češtině a případně i v dalších jazycích. Ulehčí tak hledání informací, odpověď najdete rychleji a pohodlněji, bez složitého procházení webu. Kromě informací z webu obce poskytuje i informace z webových stránek místní knihovny a základní a mateřské školy.

Jak Chettyho používat

Pište otázky co nejpřesněji, odpověď pak bude přesnější. U každé odpovědi najdete odkazy, kde si můžete ověřit detaily. Přes ikonku obálky si snadno pošlete celý přepis konverzace na svůj e-mail. Chetty zvládne většinu dotazů zodpovědět během několika vteřin a výrazně usnadňuje každodenní komunikaci mezi úřadem a občany. Za čtyři měsíce fungování této služby chatbot zodpověděl přes 450 dotazů.

Díky anonymní statistice dotazů úřad snadno zjistí, jaké informace občané nejčastěji hledají. Mohou je tak doplnit nebo více zdůraznit. Nejvíce dotazů se týká plateb místních poplatků (výše poplatku, termín splatnosti a číslo účtu), a toho, kde vyhledat patřičné formuláře. Dále občany zajímají informace k chystaným projektům obce, termíny kulturních a společenských akcí nebo se dotazují na místní služby.

Věříme, že vám chetty ušetří čas a usnadní cestu k informacím.

Lucie Hašková

Lidé a zvířata ožili pod rukama laskavé paní

Hana Purkrábková byla kouzelná osůbka jako z pohádky. Vlídňá, usměvavá, laskavá. Potkala-li na ulici pejska nebo kočičku, promluvila na ně, podržela, pochválila. A podobný vztah měla i k lidem. Dobro, které z ní vyzařovalo, ovlivňovalo každého, s kým se setkala.

Hanička, jak ji něžně nazývá její rodina, se narodila v roce 1936 v Táboře. Vystudovala střední keramickou školu v Bečyni a pak nastoupila na UMPRUM do keramického ateliéru, ale po roce přestoupila do sochařského ateliéru, kde studoval Karel Pauzer. Chtěla také dělat sochy. Po dokončení studia v roce 1961 se odstěhovala na Brunšov do domku po Karlově babičce.

Práce v hrnčířské dílně

V letech 1961–1969 pracovala v hrnčířské dílně pana Davida ve Štěchovicích, tehdy Ústředí uměleckých řemesel, a současně se doma věnovala svým sochám. U pana Davida se naučila točit na kruhu užitkovou keramiku tak dobře, že si tím vydělávala na živobytí. Kromě toho vytvářela pro umělecká řemesla návrhy pro výrobu nejen ve Štěchovicích, ale i pro duchcovskou a teplickou porcelánku. Užitková keramika, porcelán a drobné porcelánové plastiky tvořily podstatnou část její tvorby až do roku 1989. Pak se věnovala především velkým šamotovým sochám.

Od roku 1962 se účastnila kolektivních výstav, kterých bylo nakonec 25. První z jejích samostatných výstav byla uspořádaná v roce 1977 a celkem jich měla 19. Její díla jsou zastoupená v desítkách českých a v několika zahraničních galeriích a v soukromých sbírkách. I my tady na Hradištku máme to štěstí, že se můžeme těšit z její kočičky, která je umístěná na zahradě mateřské školky. Ve štěchovické školce mají ovečku, kočičku a pejska. Pejskové a kočičky byli její oblíbené náměty.

Specialitou Hanky Purkrábkové jsou figurální díla ze šamotové kameniny.

Sochy s lidskou duří

„Hanička měla úžasny postřeh pro lidské fyziognomie. Dokázala se do nich dokonale vřít,“ řiká její celoživotní souputník a manžel Karel Pauzer. „Ona vlastně nedělala sochy, ale lidi. A byla velice nadaná jako sochařka. Její věci se vždycky vztahují k nějaké existující nebo i smyšlené bytosti. Fyziognomii dokázala vystihnout naprosto mimořádným způsobem. Jakmile začala pracovat na nějaké postavě, dokončila ji v přímém tahu a prakticky se jí nestalo, že by ta věc nedošla ke konečné podobě.“

Hlavním tématem Hančiných soch byli obyčejní lidé v jejich každodenní podstatě. Lidé, kteří si povídají, svačí, spí, diví se, čekají, kteří se právě nad něčím zamysleli, anebo prostě jenom jsou. Témata k ní přicházela sama – tu někoho zahlédla na zastávce, tu se potkala na ulici s někým, kdo ji zaujal, tamhle seděla paní na lavičce. A pak z těch náhodných situací vznikaly skici, kresby a sochy.

Paní sochařku Hanku jsme až do roku 2019 často potkávali s pjskem Frodem, jak jde na nákup přes most nebo na vycházku pod skály, a každý týden jsme se s ní setkávali na jógovém cvičení. Ani jsme netušili, že tato mimořádná žena sklízela úspěchy na prestižních keramických soutěžích a mezinárodních keramických sympóziích.

Hana Petrřáková

Sochař, který zůstal věrný vlastnímu vidění

V nenápadném domku skrytém v zahradě u Vltavy žije na Brunšově sochař Karel Pauzer. Kreslí, maluje a sochaří od dětství. Podle svých slov „se k ničemu jinému nikdy nehodil“. Od chvíle, kdy objevil barvy, nic jiného nedělal a používal všechno, co bylo po ruce – tužky, pastelky, vodovky, tempéry – a podobným způsobem pracuje dodneška.

V dětství jednu zimu okopíroval celou knihu Ptáci od Karla Svolinského, a to v barvách. O víkendech a o prázdninách jezdil z Prahy, kde bydlel, do rodné chalupy své matky na Brunšov. Přibližně od 12 let začal pracovat s hlinou v dílně pana Davida ve Štěchovicích a vlastně se tam potají vyučil hrnčířskému řemeslu. V patnácti šel na střední výtvarnou školu na Vinohradech a potom nastoupil na UMPRUM. Hned první den se před rektorem setkal se svou budoucí ženou Hanou Purkrábkovou. Po dvouleté vojně se

s Haničkou usadili na Brunšově v domku po babičce. Měli k dispozici jednu místnost, kde byla v jednom rohu keramická dílna a v druhém skládací postel.

Co je a není krásné

Při své práci se od začátku inspiruje v přírodním světě – vyjadřuje se prostřednictvím fantaskních zvířecích bytostí a rostlinných motivů, do nichž promítá všechno, co prožívá ve světě lidí, co cítí a co si o něm myslí. Hmyzorostlinná stvoření, která procházejí jeho tvorbou od začátku až do dneška, jsou metaforou lidského světa se vším všudy. „O kráse bych nemluvil,“ řiká autor. „S krásou je to složitější, protože ne každý vidí krásu v témže. Já prostě vidím krásu – dá-li se to tak říct, protože ten pojem je takový neurčitý – i ve věcech, které ostatní považují za ošklivé. Nás s Haničkou prostě nezasahovalo to, čemu se říká umělecké trendy. Samozřejmě jsme je vnímali, ale neprojevovaly se v naší práci, protože jsme se oba sami nějakým způsobem definovali.“

A jak vlastně vznikne socha? „To je právě to, co člověk neví. To je místo, do kterého se člověk nemůže dostat. Nikdy jsem nevycházel z nějaké předchozí rozvahy – nebo jen minimálně – ty věci mi prostě narůstaly, řadily se do skupin, reagovaly spolu a právě v tom bylo jejich téma. Při práci člověk zapomene sám na sebe a je mu dobře.“ Karel Pauzer pracuje celý život především s hlinou, a to tzv. způsobem à la prima, tedy nikoli s použitím forem. Začne stavět a dávat sochu dohromady a musí ji udržovat po celou dobu v plastickém stavu, což se daří třeba i rok. Znamená to každý večer sochu velice opatrně zvlhčovat a balit. Pokud jednou vyschne, nedá se s ní pokračovat, protože nový materiál by se nespojil.

Sochařem navzdory době

Po roce 1968 se Karel Pauzer nehodil do koncepce kulturní politiky, nebyl členem Svazu výtvarných umělců, a tak si musel hledat práci jinde. Začal jezdit do severních Čech, kde přesouval velké kamenné plastiky, které stály v cestě těžbě hnědého uhlí. Byla to velice těžká a nebezpečná práce, kdy se kamenné bloky uvolňovaly s pomocí jeřábu ve výškách, rozebíraly se, poutaly a přesouvaly. Přitom však stále pracoval na svých sochách a od roku 1989 se věnoval výhradně sochařině. V šedesátých letech měl první samostatnou výstavu, účastnil se desítek kolektivních výstav a od roku 1991 měl 12 samostatných výstav, poslední na přelomu letošního roku v Museu Kampa. Jeho práce jsou k vidění v mnoha českých galeriích, v cizině například v Mnichově nebo ve Filadelfii a také v řadě soukromých sbírek.

Hana Petrřáková

Hana Purkrábková a Karel Pauzer

František Liebl Lesník s duší umělce

František Liebl nebyl jen lesníkem a myslivcem z profese, byl jím celou svou bytostí. Přírodu znal důvěrně v každé její podobě – od ranních mrazů až po tiché večerní čekání na posedu.

Narodil se 17. února 1910 v hájovně v Dobřichovicích, v malebném údolí Berounky, a lásku k lesu měl doslova v krvi. Jako syn a vnuk lesníků pokračoval v rodinné tradici nejen v řemesle, ale i ve výtvarném nadání, které po svých předcích zdědil.

V jeho obrazech cítíte vlhkost podzimní mlhy i praskání sněhu pod běhy zvěře. Jeho dílo je v mysliveckém světě považováno za posvátné.

Osud a profesní cesta ho nakonec zavály do našeho kraje. Po několika lesnických zastávkách, během nichž potkal svou ženu Marii, zakotvil jako nadlesní na hájovně Tomkovka u Netvořic, kde

působil až do penze. Šťěstí v podobě dvou dcer, Ivanky a Jany, které po otci zdědily umělecký talent, však vystřídala hluboká bolest. Život byl k rodině krutý a obě dcery předčasně zemřely. Svůj klid a druhý domov našel František Liebl na Rajchardově. Zde prožil podstatnou část života a v roce 1992 zde jeho životní cesta skončila.

Mistr detailu a „učitel“ myslivců

Liebl měl vzácný dar: jeho jeleni, divočí nebo srnci nejsou jen statické figury. Mají v sobě život, napětí a anatomickou přesnost, kterou si vytříbil na pražské Akademii u mistrů, jako byli Max Švabinský či Vratislav Nechleba. V jeho obrazech cítíte vlhkost podzimní mlhy i praskání sněhu pod běhy zvěře. Jeho dílo je v mysliveckém světě považováno za posvátné. Pokud jste někdy listovali ikonickou učebnicí Myslivost v obrazech, dívali jste se právě na jeho kresby, které vznikaly ve spolupráci s mysliveckými odborníky Václavem Lochmanem a Vladimírem Hanzalem.

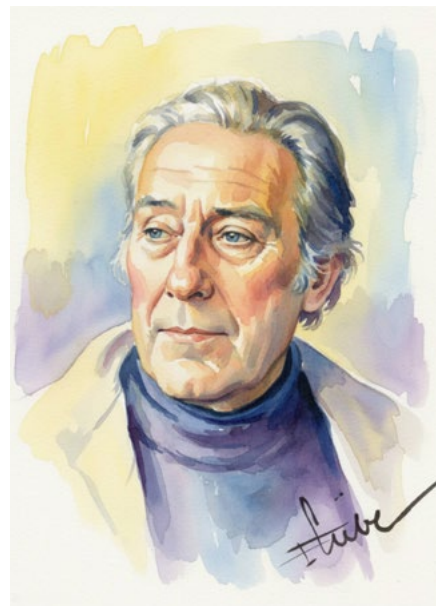
Liebl byl velmi plodný malíř a možná mnozí z vás ani netuší, že vám na stěně visí jeho obraz, třeba jako dědictví po rodičích. V okolí Hradištky se můžete setkat s jeho nástěnnými malbami – na

Rajchardově, Tomkovce, v klubovně MS Lešany, donedávna v netvořické škole nebo v klubovně MS Krňany. Starší generace si možná vzpomene i na jeho velkoformátové plakáty, které zdobily zdejší myslivecké plesy.

„Táckové skvosty a čmáranice na zdi“

Na Františka Liebla s úsměvem vzpomíná Ota Tomášek: „Kreslil neustále. Stačilo, aby chvíli seděl, vzal obyčejný papírový tácek pod pivo, párkrát mhl tužkou a najednou před vámi stál úžasný, věrný srnec. Tyto ‚táckové skvosty‘ pak s úsměvem rozdával přítomným.“ Jestlipak se některý z nich v Hradištku dochoval až do současnosti?

Jiří Kasina, dlouholetý šéfredaktor časopisu Myslivost, se s Lieblými kresbami setkal u společného přítele, pana Gregora: „V obýváku pana Gregora byla vedle vypínače u dveří typická Lieblova perokresba srnce, stejně tak jiná kresba na chodbě a další u vypínače na toaletě. Když jsem na to udiveně koukal, dostal jsem odpověď: ‚Jo, takový byl Franta. Když šel z obýváku na záchod, tak jen tak mimochodem načmáral srnce vedle vypínače. Asi se mu zase tak moc nechtělo...“

Jiří Kasina byl zřejmě také posledním, komu pan Liebl poskytl rozhovor. Na návštěvu v Hradištku v roce 1991 vzpomíná jako na jedno z nejlidštějších setkání: „Pan Liebl během celého rozhovoru ‚čmáral‘ na čtvrtky hlavy srnců a na závěr mi celý ten paklík kreseb prostě věnoval. Lieblovi si mě oblíbili a strávil jsem s nimi celé dlouhé odpoledne. Nakonec jsem byl poctěn neskutečným dárkem – kresbou jejich dcery. Údajně to byla jediná pérovka zvěře, kterou kdy dcera namalovala. Věnovali mi ji se slzami v očích a s přáním, aby zůstala v dobrých rukou.“

Věděli jste, že...

František Liebl patří k nejuznávanějším malířům zvěře 20. století? Jeho kresby dodnes slouží jako studijní materiál pro nové generace lesníků a myslivců díky své naprosté anatomické věrnosti.

Výzva pro čtenáře:

Máte doma v šuplíku zapomenutý pivní tácek s kresbou srnce nebo jinou osobní vzpomínku na pana Liebla? Podělte se o ni s námi! Rádi bychom tyto střípky z historie naší obce uchovali i pro další generace.

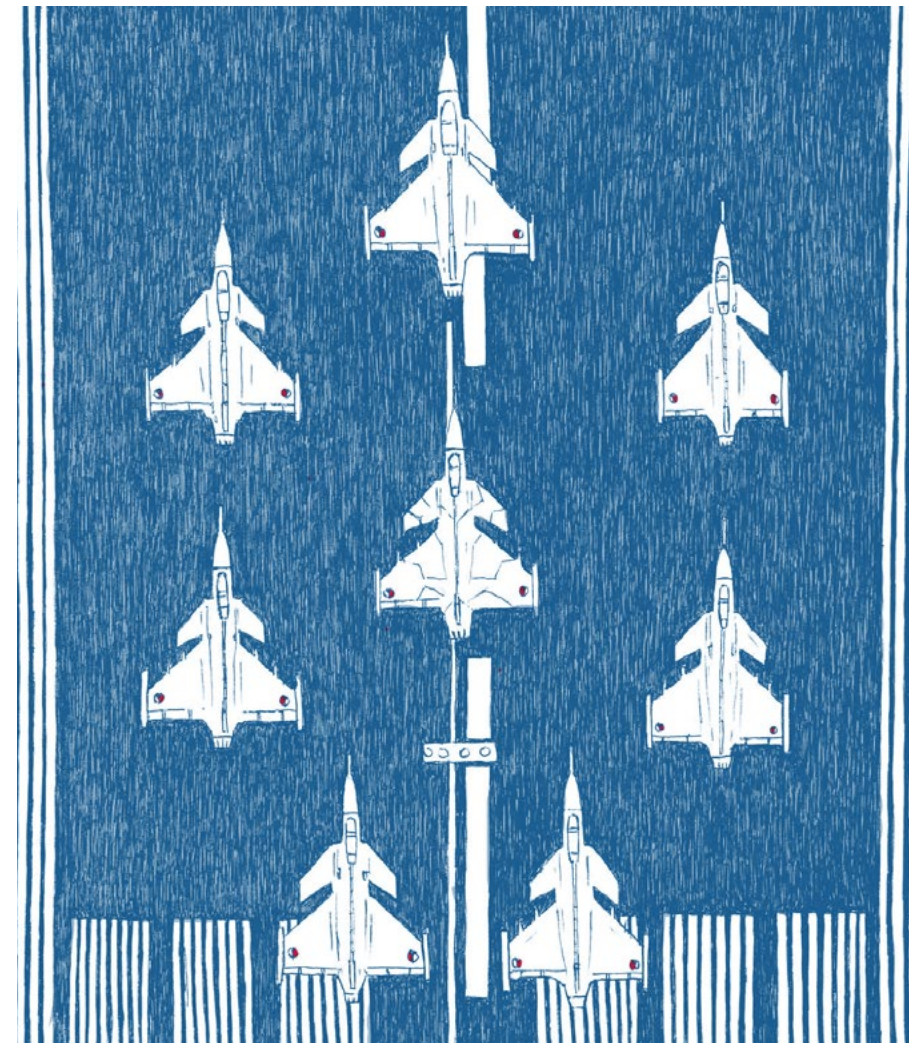
Díky Jiřímu Kasinovi, který si z návštěvy odnesl i jednu nehmotnou památku, můžeme na Lieblovi zavzpomínat i jinými smysly než jen zrakem.

Srnčí hřbet dle Marie Lieblové

Srnčí cemr zbavený podkožní blány bohatě prošípkujeme slaninou. Na hlubším pekáči obložíme mrkví, celem, petrželí a zalijeme mlékem. Ráno mléko slijeme, přidáme trochu vody a pod maso máslo. Dále přidáme hodně cibule, maso prosolíme a pomalu pečeme v troubě. Při pečení maso často poléváme máslovou vodou. Až maso změkne, vyndáme jej a nakrájíme na plátky. Zeleninu s vodou procedíme nebo rozmixujeme, plátky touto směsí v pekáči zalijeme, dochutíme šťávou z jednoho nebo dvou citronů, okořeníme tymiánem, bobkovým listem, jalovcem a pepřem. Na závěr přidáme smetanu zahuštěnou moukou, povaříme a podáváme hostům s houskovým nebo karlovarským knedlíkem. Dobrou chuť!

Rudolf Zděnek

Obrázky, které dělají radost

Z dětského snu se stala životní cesta. Ilustrátorka Barbora Buriánová ve svých obrázcích propojuje hravost a cit pro detail. Její tvorba je barevná, laskavá a osobitá – stejně jako ona sama.

Kreslení ji bavilo odjakživa a chodila na všechny výtvarné kroužky, které byly v okolí k dispozici – ve škole, v ZUŠ na Zbraslavi nebo v MFC ve Štěchovicích. „V první třídě jsme měli napsat dopis svému budoucímu já a v tom mém bylo, že chci být malířka, protože to dělá lidem radost,“ vzpomíná. Od začátku měla jasno, že chce být hlavně ilustrátorka. „Odmala jsem měla ráda knihy a kreslila

jsem spíš drobné věci. Lákalo mě na tom i to, že je to víc řemeslo než umění.“

Charakter ilustrací

Bářiny ilustrace jsou živé, hravé a plné drobných detailů. Kombinuje tradiční kresbu s digitální úpravou, nepůsobí sterilně ani dokonale, ale právě v jejich nedokonalosti a ruční kresbě je cítit autenticita a osobní výraz. Obrazy působí dojmem přátelského vizuálního jazyka, který si snadno najde cestu k dětskému čtenáři, ale zároveň neurazí ani dospělého pozorovatele. V její tvorbě se odráží i její povaha. Stejně jako je Bára milá, přátelská a srdečná, působí i její ilustrace. Nechybí jim laskavost, pozitivní ener-

gie ani jemný humor. Obrázky nepůsobí chladně ani strojeně – naopak vytvářejí přívětivý svět, na který je radost se dívat.

Dlouho byla v nejistotě, zda si zvolit výtvarný obor jako hlavní profesi. Odrazovali ji jak učitelé na základní škole, kteří ji kvůli výbornému prospěchu doporučovali gymnázium, tak učitelé v ZUŠ, kteří zpochybňovali její talent. Přesto se přihlásila na Střední školu designu a umění, knižní kultury a ekonomiky Náhorní na obor knižní ilustrace a přijímací zkoušky úspěšně zvládla.

Cesta ke vzdělání

Během studia hledala vlastní výtvarný styl a cestu, což se jí podařilo až při tvorbě maturitní práce na téma cesty českých hokejistů za olympijským zlatem v Naganu. Ráda vzpomíná na svého učitele Stanislava Setinského, který je známým a oceňovaným ilustrátorem. Jeho příklad ji utvrdil v tom, že se tomuto oboru dá věnovat profesionálně.

Po maturitě byla přijata na Fakultu designu a umění Ladislava Sutnara Zápa-

dočeské univerzity v Plzni, kde si zvolila obor didaktická ilustrace v ateliéru Renáty Fučíkové. Během studia absolvovala jeden semestr v Itálii, vydala knihu Ať žije královna, jež se dostala do prestižního výběru Nejlepší knihy dětem, který sestavuje Komise pro dětskou knihu Svazu českých knihkupců a nakladatelů a česká sekce Mezinárodního sdružení pro dětskou knihu IBBY. Bakalářské studium úspěšně zakončila ilustracemi

knihy „Do oblak“ českého astronauta Aleše Svobody.

Bára pokračuje v magisterském studiu, má za sebou čerstvou zkušenost z portugalského Porta, kde studovala jeden semestr oboru ilustrace/grafický design. Zde vytvořila autorskou knihu o životě a smrti. Nyní přemýšlí o tématu diplomové práce, kterou by měla být autorská kniha pro děti.

Pracovní zkušenosti

Kromě studentských prací se snaží pracovat na vlastních projektech a získávat zakázky. Její ilustrace se objevily na tričkách, sukních, pивních táccích, kelímccích, plakátech, pozvánkách, na zdech ve veřejném prostoru nebo na medaili. Pravidelně ilustruje hradištský Zpravodaj a nově i fejetony v kralupském zpravodaji, pro barokní orchestr Collegium 1704 připravila vizuál na novou koncertní sezónu, získala také zakázku od gastropodniku Lokál na propagační materiály. „Baví mě pestrost mé práce. Některé ilustrace jsou hotové za pár hodin, na knížce pracuji několik měsíců. Mám ráda, když mají lidé představu, co chtějí, a dají mi nějaké mantinely. Pokud mám volnou ruku, honí se mi v hlavě plno myšlenek a někdy je pro mě těžké se rozhodnout, jak téma zpracovat.“

Zpětně dává za pravdu těm, kteří ji upozorňovali, že dráha ilustrátorky není jistá a vyžaduje odvahu i vytrvalost. Bára si je vědoma, že se užíví jako ilustrátorka jen tehdy, pokud si bude práci aktivně hledat. Nemůže spoléhat na jistotu zaměstnání. Přesto své volby nelituje. Kreslení je pro ni radostí i posláním – a jak si přála už v první třídě, její obrázky dnes skutečně přinášejí radost ostatním.

Lucie Hašková

Obrazy jsou šperkem prostoru

Radka Hejlová vystudovala architekturu a filmovou a televizní scénografii. V době studií v sobě objevila vášně pro malování, které je jejím velkým koníčkem doteď. Ve své práci navrhuje domy, ve volném čase maluje a učí také malovat děti.

Nejprve si kreslila jenom doma, protože ve škole ji nebavilo, že všichni museli mít stejný obrázek, stejnou technikou. Možná proto ji tolik baví práce s dětmi, které ve Štěchovicích učí kreslit.

Její tvorba je trochu expresivní. Je ráda, že si pak každý může ledasco domyslet a doplnit to, co tam sám vidí.

První kurz kreslení absolvovala, až když se připravovala na přijímací zkoušky na architekturu. Protože však

chtěla jít kreativnějším směrem, později se přihlásila na DAMU a souběžně pak studovala ještě filmovou a televizní scénografii. A tam ji začalo kreslení opravdu bavit. Měla výborného učitele Jana Jünglinga, který studenty učil nejen techniku, ale také je přiměl přemýšlet nad tím, jak malují a proč. Tam se také nejvíc naučila, protože scénograf musí umět ručně vyjádřit celý vizuál filmu různými technikami bez použití digitálních metod. A s dobrou architekturou je to prý stejně. Začíná tím, že si architekt základní myšlenky skicuje ručně.

Architektura, nebo scénografie

Lákalo ji vydat se filmovým směrem, ale život filmového scénografa není možné dobře skloubit s rodinným životem. V současnosti se tedy víc věnuje architektonickým zakázkám. Nebere to ale jako ústupek nebo ztrátu, protože scénografie ji naučila nahlížet na umění jako takové a na architekturu se teď dívá nejen z užitého hlediska. Hodně dá na to, jak se člověk v prostoru, který pro něj tvoří, cítí. Architektura je takovou praktickou částí jejího výtvarného světa. Momentálně se věnuje převážně

rekonstrukcím, ale i stavbám na „zelené louce“. Má ráda estetiku drobných součástí staveb a ráda repasuje staré věci. Architektura ji baví; těší ji, když jí klienti říkají, že se jim dobře bydlí.

Malování obrazů je její koníček. Vyzkoušela různé techniky a vybrala si olejomalbu. Ta je pro ni zároveň i výzvou, protože vyžaduje nejen kvalitní podklad, ale i trpělivost. Jak při nanášení jednotlivých vrstev barvy, tak při jejím dlouhém schnutí. Líbí se jí, že olej je trvalý, neměnný a při pohledu zblízka plastický. Když obraz vzniká, často od plátna odstupuje a musí se podívat z dálky. Zblízka je vidět práce s barvami a teprve z dálky je to obraz. Olej se nanáší postupně v mnoha vrstvách, ani ona sama tak nemůže předem říct, ve které chvíli se dostaví právě ten pocit z obrazu, kterého chtěla dosáhnout. Takže někdy je na to potřeba dvacet hodin, jindy třeba devadesát. Zejména, když jde o velký formát, kterému dává přednost. Když je obraz rozpracovaný dlouho, průběžně si ho barevně a světelně porovnává a fotí.

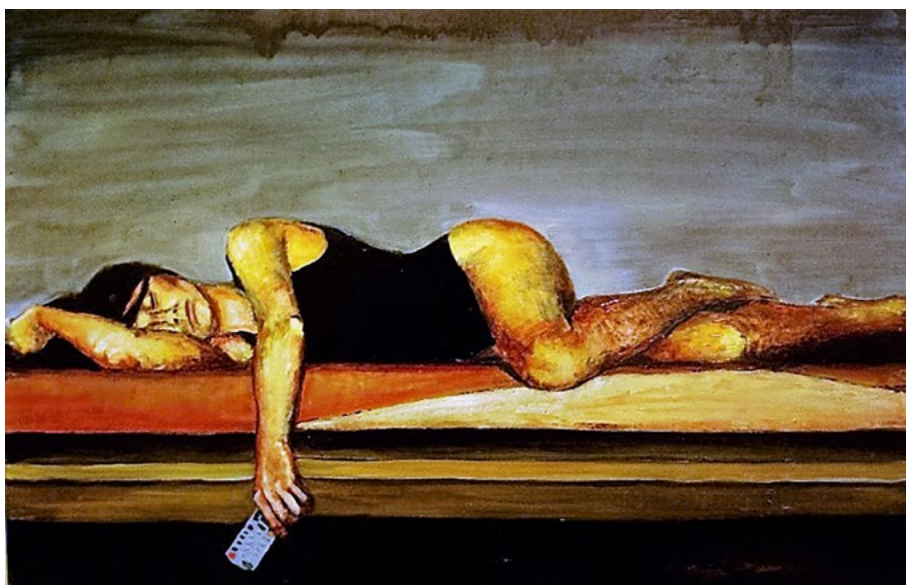
Osobité vidění reality

Její tvorba je trochu expresivní. Je ráda, že si pak každý může ledasco domyslet a doplnit to, co tam sám vidí. To je trochu svízle, když maluje na zakázku, protože zadavatelé často chtějí mít obraz hodně konkrétní. Není to ale tak, že by jí zadavatel poslal fotografii a ona podle ní malovala. Fotografie, která slouží jako předloha, si dělá sama a realitu pak rozpracuje po svém. Potřebuje navnímat atmosféru, prostor, osvětlení. Raději má tlumenější tóny a pracuje se světlým akcentem. Původně tmavé pozadí postupně zesvětluje. Jejím stylem záměrně není dokonale přesný obraz reality.

Na moji otázku, jaké je loučení s obrazem, který prodává, říká, že je v pořádku, když se někomu líbí a koupí si ho. Jedním dechem ale dodává, že je ráda, když ví, do jakého prostoru bude umístěn.

Hana Hradilová

Myšlenky a příběhy otisknuté do obrazů

Malování je pro Tomáše Tesaříka z Pikovic životní vášní i potřebou. Malba je jako meditace, při níž se přepne do prostoru bez hranic. Ačkoli se mu věnuje jenom ve volném čase, svůj výtvarný cit a dovednosti uplatňuje i ve své práci mistra scénických dekorací.

Tomáš v sobě objevil výtvarné nadání poměrně pozdě, až někdy kolem 17 let. Vyučil se truhlářem, poté pokračoval na nástavbě a až na civilní službě se začal intenzivně věnovat kresbě. Přihlásil se na večerní kurz figurální kresby na Umělecko-průmyslové škole v Praze v ateliéru u Borise Jirků. „Měl jsem nápady, ale neuměl jsem je ztvárnit,“ vzpomíná na své začátky. Poté začal chodit na soukromé hodiny malby olejem – techniky starých mistrů a přitom stále chodil na figurální kresbu na Žižkově.

Začal pracovat ve výtvarných potřebách Altamira, kde se mu otevřel svět dalších informací a kvalitních barev, které u nás do té doby nebyly k sehnání. Nejraději maluje olejovými barvami a dbá na to, aby barvy, které používá, byly co nejkvalitnější a v průběhu času nevybledly. Leckoho zaujme i to, že si plátina

nekupuje, ale vyrábí. A když má čas, vyrábí si bukovou desku, kterou nalepí na rám, aby se nekroutila, poté ji zbrúší a nanese na ni podklad, kterým může být kostní klič a tři vrstvy Gessa. Oproti plátnu docílí absolutně hladké struktury, na kterou se dají krásně malovat třeba portréty, kde rozhoduje každý detail.

Vedoucí stavby a patinér

Po krátkém působení v tetovacím salónu zakotvil na FAMU, kde devátým rokem pracuje jako mistr scénických dekorací. Má na starosti dva ateliéry, kde se střídavě natáčejí studentské filmy. Zde propojuje své truhlářské dovednosti s výtvarnými zkušenostmi, jde o kreativní práci, ale zároveň i hodně stresující, protože na každou zakázku má omezený čas. „Když dostanu zadání od režiséra, mám tři dny na to, abych postavil scénu. Každá stěna se musí dát odsunout a na nikoho nesmí nic spadnout. A když se dotočí, zase se všechno rozebere a staví se něco nového,“ popisuje náplň své profese.

Při této činnosti se má stále co učit, protože lidé z tohoto oboru si své know-how pečlivě střeží. V dubnu ho čeká kurz patinérství, kde se dozví, jak dělat loupající se omítku, vlhkou zeď, zamlžené okno

Z rodin se vytrácí komunikace

a další techniky. „Filmaři většinou potřebují, aby scéna byla vybydlená a opotřebená, takže moje práce tkví v tom, že postavím něco hezkého a pak pracuji se špínou a vše se patinuje, aby dekorace vypadala přirozeně, staře. Někdy cestou z práce přemýšlím, jak to druhý den udělat co nejhnusnější.“ Naposledy vytvářel například komunistickou vyšetřovnu, veřejné záchody nebo sklepení.

Obrazy plné příběhů

Jeho tvorba se dá těžko definovat. Styly střídá podle nálady, baví ho ztvárňovat příběhy, které se mu dějí nebo které vidí kolem sebe. „Někdy mi stačí pustit si zprávy a už mi to tam lítá,“ prozrazuje. Jeho cyklus obrazů pojmenovaný „Tíhy světa“ zobrazuje jeho každodenní starosti, i těžkosti dnešní společnosti.

Věnuje se také malbě krajiny a portrétů, což jsou nejčastější přání zákazníků. „Krajinky maluju, když nemám nápady. Ale záměrně je dělám jinak, než jak to vypadá ve skutečnosti. Baví mě například používat přepálené barvy, protože si to můžu dovolit. Kdybych chtěl dělat přesnou realitu, tak bych fotil,“ vysvětluje.

Svůj typický výtvarný styl sám označuje jako barevné delirium, stejně se jmenují i jeho webové stránky, kde své obrazy vystavuje. Rád používá syté barvy a některé jeho surrealistické výjevy pak mohou působit příliš depresivně. Chápe, že takové obrazy si málokdo koupí a pověsí doma, se smíchem dodává, že ani on by si takové doma nepověsil. Na otázku, co s nimi tedy dělá, přiznává, že je skládá ve sklepech, nebo znovu přemaluje. „Bylo by jednoduché malovat pořád depky, ale těžší je namalovat pozitivní obraz, aniž by to byl kýč.“

Jeho další velkou zálibou je hudba, dělá DJ a rád hraje styly jako je drum and bass, funky, club house a jiné. „V ideálním světě bych se živil jen malováním a muzikou,“ dodává.

www.barevnedelirium.cz

Lucie Hašková

MUDr. Renata Zachová pečuje už o několikátou generaci místních dětí. Její pravou rukou je vždy usměvavá sestřička Milena Vondrášková, které nikdo neřekne jinak než Míša. Jak se jejich práce proměnila v průběhu let? S čím se potýkají dnešní děti? A na co by měli dbát jejich rodiče?

Vzpomenete si na svůj první společný pracovní den?

MUDr. Zachová: Ten byl ještě se sestřičkou, kterou Míša střídala. Takhle jsme spolu byly od září do prosince a od ledna 2004 nastoupila Míša samostatně.

M. Vondrášková: Renatu jsem poznala nejdříve jako lékařku svých dětí a když jsem se dozvěděla, že půjde její sestřička do důchodu, tak jsme se domluvíly, že nastoupím na její místo. Nejdříve jsem se začala zaučovat v ordinaci na Hradištce a pak jsem si přidala i ordinaci ve Štětovicích.

Jak jste se dostaly k vaší práci? Byl to váš sen od dětství?

MUDr. Zachová: Pocházím z Kutné Hory a jako vnučka kulaka jsem si nemohla vybrat, co jsem chtěla. V roce 1969 jsem se hlásila na gymnázium. Dostala jsem doporučení jen díky tomu, že se za mě přimluvila jedna členka pouličního výboru za to, že jsem byla slušně vychovaná a zdravila jsem ji na ulici. Toužila jsem po humanitním vzdělání, chtěla jsem studovat na filosofické fakultě češtinu a němčinu, ale moje třídní profesorka mi vrátila přihlášku. Nakonec mi s přijetím na vysokou školu pomohli rodiče, ale mohla jsem se přihlásit jenom na 2. lékařskou fakultu. Musela jsem si proto rozšířit maturitní předměty o biologii a tu jsem musela dohnat za tři měsíce, což bylo šílené, a myslela jsem, že to vzdám. V pátém ročníku na vysoké se mi narodil syn, a protože jsme v Praze neměli prarodiče, našli jsme si paní na hlídání. Ta byla z Davle, proto jsme se sem přestěhovali do chaty. Chodili jsme do studánky pro vodu, studovali jsme, manžel pak šel na vojnu, já jsem pracovala v nemocnici, syn byl v mikrojeslích. Nebylo to jednoduché

Rozhovor

období, ale zvládli jsme ho. Nakonec jsem za studium medicíny vděčná.

M. Vondrášková: Já jsem chtěla dělat dětskou sestru odmala. Možná je to i tím, že mám o 12 let mladší sestru, což byl můj první pacient. To bylo moje první miminko, které ke mně chodilo do poradny. Brala jsem si ji v zavinovačce do ordinace v domečku pod stolem, vozila jsem ji v kočárku po Žofíně nebo na chatě

MUDr. Renata Zachová

na Slapech. Když jsem šla s partou dětí ven, vodila jsem ji s sebou, nejdřív v kočárku, pak na kole, všechna zranění měla kvůli mně a všechno jsem jí taky ošetřila.

Byly doby, kdy jsem při houkání projíždějící záchranky přemýšlela, kdo všechno byl u mě ten den v ordinaci, u koho mohl nastat kritický stav.

Jaké byly vaše profesní začátky?

MUDr. Zachová: Pracovala jsem v nemocnici jako pomocný vědecký pracovník, což mě hodně bavilo, ale kvůli kariéře manžela jsem šla do praxe. Nejdřív jsem pracovala na Moravě a od roku 1984 působím tady. Měla jsem na starosti tři ordinace – ve Štěchovicích, na Hradištku a na Slapech. Slapy skončily po roce 2002 a Hradištko před sedmi lety.

Nebylo možné provozovat tři ordinace při zvyšujících se nárocích na vybavení moderními přístroji.

M. Vondrášková: Já jsem po škole měla pocit, že musím pracovat na špičkovém nemocničním pracovišti, a tehdy bych si nemyslela, že skončím v obvodní ordinaci praktického lékaře. Nejdřív jsem pracovala v porodnici na ARO u nedonošených dětí, což mě hodně bavilo. Ale když jsme

MUDr. Zachová: Ano, já jsem ta vážná a Míša je ta usměvavá. (směje se)

M. Vondrášková: Za léta společné práce se mezi námi vytvořil přátelský vztah a vzájemná důvěra. Na Renatě oceňuji, že mi dává prostor se realizovat a být samostatná, nicméně si uvědomuji, že být doktorka vyžaduje velkou míru zodpovědnosti, a proto jsem měla vždycky jasno v tom, že chci být jenom sestra.

Jak se s velkou mírou zodpovědnosti vyrovnáváte vy, paní doktorko?

MUDr. Zachová: Byly doby, kdy jsem při houkání projíždějící záchranky přemýšlela, kdo všechno byl u mě ten den v ordinaci, u koho mohl nastat kritický stav. A nejhorší byly víkendy – od pátku do pondělí bylo daleko. Pořád jsem měla spoustu hovorů přes soukromý telefon, lidé volali, ale i já jsem měla potřebu mít kontrolu, abych byla v klidu.

Jak se změnila vaše práce v průběhu let v důsledku technického pokroku?

MUDr. Zachová: Když si vzpomenu na své začátky, připadá mi to jako hluboká minulost. Co jsme měli za možnosti, většina diagnóz se opírala o poslech fonendoskopem, pohmatem a pohledem, spoléhali jsme se hlavně na smysly a zkušenost. Teď jsme taková samostatná jednotka, fungujeme po všech stránkách, snažíme se vyšetřit a залéčit všechno sami, a až když máme nějaké důvodné podezření, posíláme pacienty dál do odborných ambulancí.

M. Vondrášková: Dřív jsem ke své práci potřebovala hlavně tužku a papír. Dnes jde všechno elektronicky, musím všechno připojit, poslat a vyřídít.

MUDr. Zachová: Na druhou stranu kontakt s pacientem byl osobnější. Často jsme chodily na osobní návštěvy, znala jsem rodiny v jejich domácím prostředí, znala

Rozhovor

Milena Vondrášková

jsem i prarodiče, kteří nemocné děti hlídali. Také jsme chodily do škol a školek, kde jsme dělaly preventivní prohlídky. A tam jsem zase viděla, jak se děti chovají v kolektivu. Měly jsme možnost poznat je po všech stránkách.

Přitom stačí tak málo – povídat si s dětmi, hrát si, sportovat a omezovat čas na elektronice.

M. Vondrášková: Ale i přesto se mi na naší ordinaci líbí hlavně to, že má stále rodinného ducha, všichni se navzájem známe a chodí k nám rodiče, které si pamatujeme ještě jako dětské pacienty.

Změnil se typ zdravotních potíží?

MUDr. Zachová: Dřív byly děti otužilejší, fyzicky zdatnější, odolnější, dokázaly si v různých situacích lépe poradit. Zároveň tehdy nebylo tolik možností jako dnes – často nebylo na výběr. Byly většinou z úplných rodin. Často vidím, že se děti hůř rozhodují, někdy jim chybí houževnatost a jasný cíl, za kterým by šly. Upozorňuji na to i psychologové. Jsme celkově křehčí, žijeme v blahobytu. Dřív jsme museli víc bojovat nebo pracovat na úkor vlastního užívání života.

M. Vondrášková: Nepamatuji si, že bychom v minulosti řešily tolik psychických potíží.

Pozorujete na dětech, jak se na nich projevuje kontakt s mobily a tablety?

M. Vondrášková: Rodiče dnešních dětí už patří do generace, která je na mobilu neustále. Vidíme kolem sebe mámy, které sedí na dětském hřišti a jsou na mobilu, jdou s kočárem a jsou na mobilu, sedí v čekárně a jsou na mobilu. Rodičům ani nepřijde divné, že v čekárně, kde máme omalovánky, knížky a hry, sedí dítě s mobilem v ruce.

MUDr. Zachová: Malé děti by na tom neměly být vůbec. Pozorujeme v ordinaci, že rodiče odvádějí pozornost dětí od vyšetření tím, že jim hned pustí něco na mobilu místo toho, aby jim vysvětlili, co jim děláme a proč. Měli by věnovat čas samotné přípravě na vyšetření, ale to nedělají a všechno si zjednodušují.

M. Vondrášková: Když jste dřív potkali rodiče s dítětem v autobuse, měli ho na klíně a povídali si, co vidí za oknem. Dnes už je to méně obvyklé. Ale přitom všichni víme, jak je to špatně. Jaký je neuvěřitelný nárůst očních vad a psychických obtíží. Všichni vědí, že adolescenti nemají mít večer elektroniku, ale málokdo to dodržuje. Chodí k nám rodiče, že děti mají problémy se spánkem, ale když jim řekneme, že musí dodržovat zdravý životní styl, dívají se na nás, jako bychom říkaly nějaké nesmysly, a radši chtějí odebrat krev a poslat k neurologovi. Přitom stačí tak málo – povídat si s dětmi, hrát si, sportovat a omezovat čas na elektronice.

MUDr. Zachová: I v úplných rodinách žijí vedle sebe a nekomunikují. Všechny neduhy současné společnosti se teprve projeví.

Má to nějaké východisko?

M. Vondrášková: Věřím, že ano. Už se o tom hodně mluví a lidé si to brzy uvědomí. Když se ve školách mobily zakáží, rodiče zablokují určité aplikace, děti to přestane bavit. Před deseti lety jsme byli všichni nadšení, co všechno mobily umí, ale dnes už nám dochází, jak moc nás to ničí. Nemusíme si nutně mobily zakazovat, ale musíme je umět odložit.

S čím dalším se dnešní děti nejvíce potýkají?

M. Vondrášková: Já vidím největší problém v rozpadu rodiny. Výchova dítěte je složitá i pro biologické rodiče, natož pak když do rodiny přichází noví partneři, další děti, další prarodiče, je to tak názorově rozdílné, a tudíž složité.

MUDr. Zachová: Takoví rodiče se často dohadují i v ordinaci a pro nás je to nepříjemná situace. Místo toho, abychom se věnovaly dítěti, řešíme jejich otevřený spor.

Chtěly byste touto cestou vzkázat rodičům, na co by měli ve výchově pamatovat?

MUDr. Zachová: Aby se rodina pravidelně sešla u stolu a povídala si.

M. Vondrášková: Žijeme na vesnici a máme dobré podmínky pro zdravý životní styl. Nemusíme vrcholově sportovat, stačí jít společně na procházku. Apelovala bych na rodiny, aby se vrátily k základním obyčejným věcem.

Děkuji za rozhovor.

Lucie Hašková

MUDr. Renata Zachová se narodila v roce 1953 v Kutné Hoře. Vystudovala 2. lékařskou fakultu v Praze, obor pediatrie. Pracovala jako pomocný vědecký pracovník v nemocnici Motol a jako dětská lékařka v Litovli. Od roku 1984 vedla ordinace dětské pediatrie ve Štěchovicích, ve Slapech a v Hradištku. Svou práci postupně soustředila do jediné moderně vybavené ordinace ve Štěchovicích. Žije v Davli, má dvě děti a tři vnoučata.

Milena Vondrášková se narodila v roce 1974 v Praze. Vystudovala zdravotní školu, obor dětská sestra. Po maturitě pracovala v porodnici v Podolí na oddělení ARO. Od roku 2004 pracuje jako dětská zdravotní sestra v ordinaci MUDr. Zachové. Žije na Hradištku, je vdaná a má tři dospělé děti.

Dopplerův Mafin 2026 – věda, radost a úspěchy

Letos se nám podařilo přihlásit na Dopplerův Mafin – inspirativní akci, která propojuje vědu, technologie a mladé nadšence z různých škol. Zúčastnilo se ho jedenáct žáků naší školy a už od rána bylo cítit nadšení a očekávání.

Program byl pestrý a nabitý přednáškami, ukázkami i interaktivními aktivitami. Každý si mohl najít to své – od fyzikálních experimentů přes matematické hádanky až po moderní softwary a technologické vychytávky.

Jedním z překvapení programu byla přednáška studentky o softwaru

Seamly2D, který slouží k návrhu střihů v módním designu. Ukázala, jak se dají digitální nástroje využít nejen ve vědě, ale i v kreativních oborech.

Atmosféra byla napínavá a radost z jeho úspěchu obrovská. Takové momenty krásně ukazují, že když se věda podá hravě a s nadšením, děti se do ní pustí s chutí a dokážou zazářit.

Prezentace byla srozumitelná, vizuálně poutavá a plná praktických ukázek. Žáci si odnesli nejen nové poznatky, ale i motivaci, že i oni mohou jednou stát před publikem a sdílet to, co je baví.

Úspěch našeho žáka

Na závěr dne si organizátoři připravili společný Kahoot, který prověřil, co si žáci z přednášek odnesli. Soutěžilo přibližně padesát účastníků z různých škol – a o to víc nás potěšilo, že náš žák Michal obsadil skvělé třetí místo. Atmosféra byla napínavá a radost z jeho úspěchu obrovská. Takové momenty krásně ukazují, že když se věda podá hravě a s nadšením, děti se do ní pustí s chutí a dokážou zazářit.

Dopplerův Mafin nebyl jen o přednáškách, pokusech a soutěžích – byl to den, kdy se věda potkala s pohodou. V učebně fyziky si žáci mohli během přestávky dát muffin, probrat dojmy z programu a zapsat si poznámky k tomu, co je zaujalo. Takové momenty jsou důležité. Ukazují, že když se vytvoří přátelské prostředí, žáci se nebojí ptát, diskutovat a objevovat. A právě to je smyslem podobných akcí.

Dopplerův Mafin 2026 byl pro nás nejen výletem, ale především dnem plným inspirace, nových myšlenek a radosti z poznávání. Děkuji všem žákům za jejich aktivní účast a organizátorům za skvělý program. Už teď se těšíme na příští ročník!

Pavla Šváblová

Žáci představili příběhy pamětníků v Kině Radotín

Šest týmů žáků ze základních škol ze Zbraslavi a okolí představilo výsledky několikaměsíční práce v projektu Příběhy našich sousedů. Slavnostní závěrečná prezentace se konala v zaplněném sále Kina Radotín za účasti zástupců obcí a městských částí, zapojených škol, rodičů i široké veřejnosti.

Do projektu se zapojili žáci ze škol Základní škola Praha – Radotín, Základní škola Vladislava Vančury (dva týmy), ZŠ Praha – Lipence, ZŠ Štěchovice a ZŠ Hradištko. Celkem vzniklo šest týmů, které během několika měsíců pracovaly na dokumentování životních příběhů pamětníků z regionu.

Žáci se v průběhu projektu učili pracovat jako malí dokumentaristé. Nejprve vyhledali pamětníka, zaznamenali jeho vzpomínky na audio či video a shromáždili dobové fotografie nebo další archivní materiály. Během workshopů si vyzkoušeli práci s technikou, střih i tvorbu scénáře a své poznatky následně proměnili ve výsledné reportáže.

důstojným zakončením několikaměsíční práce. Mladí dokumentaristé si vyzkoušeli nejen práci s pamětí a historií, ale také veřejné vystupování a prezentaci vlastního projektu před publikem.

Projekt Příběhy našich sousedů organizuje nezisková organizace Post Bellum a jeho cílem je přibližovat moderní dějiny prostřednictvím osobních vzpomínek pamětníků a zároveň rozvíjet u žáků schopnosti týmové spolupráce, kritického myšlení a práce s historickými prameny. Realizaci projektu v regionu podpořili Foodora, Vodafone a Jenom Kytky, kterým patří poděkování za podporu vzdělávání a uchovávání paměti.

Irena Krcháčková

Žákovské výstupy si lze prohlédnout na webových stránkách:

Příběhy našich sousedů

www.pribehynasichsousedu.cz/prezentace/zbraslav-a-okoli-25-2-2026

Zápis do mateřské školy a co nás čeká

V nadcházejícím školním roce nás v naší mateřské škole čeká významná věková obměna. Díky vysokému počtu dětí odcházejících do základního vzdělávání se nám otevře prostor pro přijetí většího počtu dětí ve věku 3 let.

Aktuální čísla v době uzávěrky Zpravodaje ukazují, že k nástupu do 1. ročníku základní školy se připravuje 19 dětí. U dalších čtyř dětí rodiče řeší odklad povinné školní docházky. Předpokládáme, že tyto děti najdou své místo v přípravné třídě ZŠ Hradištko, kterou mohou po doporučení poradenským pracovištěm (PPP či SPC) doplnit i další děti v posledním povinném předškolním roce. Jestli bude zmíněná přípravná třída otevřená pro příští školní rok, záleží na výsledku schvalovacích procesů po splnění předepsaných podmínek.

Právě kvůli těmto probíhajícím procesům není možné v době zápisu určit přesný počet uvolněných míst v mateřské škole. Máme však pro vás dobrou zprávu: na základě údajů z obecní matriky (a bude-li otevřena přípravná třída ZŠ) odhadujeme, že budeme moci přijmout všechny spádové děti, které k 31. srpnu 2026 dosáhnou věku tří let.

Změna termínu zápisů

Možná vás překvapilo, že tento článek čtete až po oficiálním termínu zápisu do MŠ. Státem určené období zápisů se totiž po mnoha letech posunulo na dřívější termín (polovina března až polovina dubna). Pokud vám tato změna unikla, nezužujte. Děti lze do mateřské školy přijímat i v průběhu roku, a to až do naplnění maximální kapacity.

Společně se pokusíme najít vhodné řešení. Zároveň připomínáme, že pro

děti, které do 31. srpna 2026 oslaví páté narozeniny, je od 1. září 2026 předškolní vzdělávání povinné.

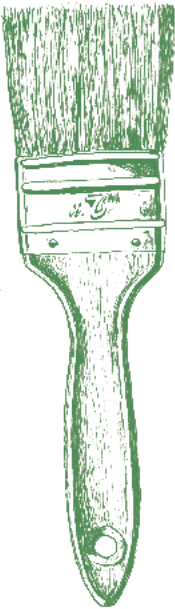
Magda Bílková
ředitelka MŠ

Pokud se vás tato situace týká, ozvěte se přímo ředitelce školy, Mgr. Magdě Bílkové, na e-mail:

reditelka@mshradistko

Podrobné informace k organizaci zápisů, povinného vzdělávání a potřebné formuláře naleznete na:

www.mshradistko.cz
v sekci „Naše MŠ - Zápis do MŠ“

Kyberbezpečnost dětí se týká každého z nás

V posledních letech se digitální svět stal přirozenou součástí dětství – a to už od velmi útlého věku. Právě proto se v naší knihovně uskutečnila přednáška na téma kyberbezpečnosti dětí předškolního i školního věku, kterou vedli odborníci z České telekomunikační akademie Václav Linhart a Jaroslav Doležal.

Během přednášky zazněla řada konkrétních a místy znepokojivých příkladů z praxe. Účastníci se dozvěděli, jak tráví dospívající děti čas na platformě TikTok, jak snadno se mohou díky této platformě dostat k rychlé finanční odměně a jaká rizika s sebou tento „snadný přívůdek“ nese. Neméně překvapivé bylo i nahlédnutí do světa obsahu, který sledují děti školkového věku na YouTube či YouTube Kids, často bez vědomí dospělých. Příklady videí, které se zde dětem ukazují a jaký na ně mají dopad, byl opravdu velmi znepokojivý.

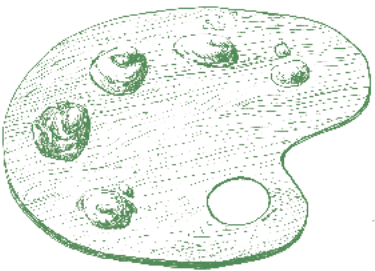
Hry se skrytým obsahem

Zvláštní pozornost byla věnována také online hrám. I zdánlivě nevinné

nicméně právě informovanost a zájem dospělých jsou klíčovými prvky ochrany dětí v online prostředí. Digitální svět není „cizí území“, které se týká jen teenagerů – dotýká se dětí všech věkových kategorií a bez nadsázky i každého rodiče.

Téma kyberbezpečnosti je mimořádně aktuální a zaslouží si naši pozornost. Odpovědnost za bezpečný pohyb dětí na internetu nelze přenášet pouze na školy či odborníky. Bez aktivního zapojení rodičů zůstává tato snaha neúplná. Věříme proto, že se při příští příležitosti setkáme s větším zájmem a že společně dokážeme dětem vytvořit bezpečnější digitální prostředí.

Vlasta Žemličková
Foto: pixabay

Umělec z Hradištka, co kreslí na kůži

Před třemi lety rozšířil Pavel Steinhauser sortiment služeb nabízených na Hradištku o méně častou profesi – otevřel tetovací salón. Od té doby si buduje klientelu a nedostatkem zájemců netrpí.

Salón má umístěn ve svém domě, kousek od návsi směrem na Sekanku. Místo do garáže vstupuje zákazník do útulného studia s vybavením potřebným pro vyvedení vysněného obrázku. Po usazení do křesla máte během tetovacího procesu spoustu času pozorovat své okolí a zaujme vás i velkoformátová tapeta pokrývající celý strop. Znázorňuje slavný výjev z Michelangelovy fresky Stvoření Adama. Dále můžete prozkoumat, jak moc je potetovaný sám tatér. „Začal jsem s tím pozdě a už jsem měl rozum. Takže obličej určitě ne. Ale kdybych začal ve dvaceti, možná bych byl taky takový blázen jako někteří moji kolegové, ale já tetování moc nemám. Na nohou jsem si zkoušel dělat sám, když jsem začínal. Je takové nepsané pravidlo: Když chceš tetovat, musíš nejdřív sebe,” prozrazuje.

mátová tapeta pokrývající celý strop. Znázorňuje slavný výjev z Michelangelovy fresky Stvoření Adama. Dále můžete prozkoumat, jak moc je potetovaný sám tatér. „Začal jsem s tím pozdě a už jsem měl rozum. Takže obličej určitě ne. Ale kdybych začal ve dvaceti, možná bych byl taky takový blázen jako někteří moji kolegové, ale já tetování moc nemám. Na nohou jsem si zkoušel dělat sám, když jsem začínal. Je takové nepsané pravidlo: Když chceš tetovat, musíš nejdřív sebe,” prozrazuje.

Z kuchaře tatérem

Pavlova cesta k tetování nebyla přímočará, začínal jako kuchař, ale postupně si uvědomil, že takto svůj život strávit nechce. Začal se porozhlížet po jiných možnostech uplatnění. Od dětství rád a dobře kreslil. Svou zálibu propojil s tetováním díky jednomu tatérovi, který tento nápad v žertu nadhodil. Následně absolvoval rekvalifikaci a sedm let pracoval v pražském studiu,

kde zároveň získával zkušenosti. V současnosti si jezdí pro inspiraci a zážitky na festivaly a soutěže v tetování. Nejraději tetuje realistické motivy, kontrastní kompozice s obtížnými detaily nebo velké práce. „Ale nebojím se ničeho. Když jde o nějaký styl, který neumím, tak si ho nastuduju,” říká. Co by naopak netetoval? „Asi nějaké nenávistné a ideologické symboly. Nechci to tetovat z přesvědčení a zároveň by mi chodily hejty. Někdy zákazníkům rozmlouvám některé náměty, které jim třeba někdo nakreslil, ale já vím, že to na těle nebude vypadat dobře.”

Tetování není pro každého

Kontraindikací pro tetování je těhotenství, Pavel netetuje ani kojící ženy a nezletilé zájemce. Při samotném tetování mohou být částečně překážkou také kožní obtíže nebo například vysoký krevní tlak, v jehož důsledku vpichy více

krvácejí. Kůže zároveň s věkem slábne a křehne, je jemná a papírová, vpich se rozpíjí. Nelze pak již docílit stejné přesnosti jako na mladé, silné a pružné kůži. Na těle také existují místa obtížněji tetovatelná. „Často rozmlouvám lidem tetování na prsty nebo obecně od zápěstí dolů, protože tam inkoust drží špatně a rozpíjí se,” vysvětluje.

Jaké bylo nejzajímavější či nejbizarnější tetování, které si zákazník přál? „Dědeček mého kamaráda byl takový vypravěč, byl kdysi ve vězení a prý si vždycky přál mít vězeňské tetování. Což se nakonec hodilo, protože měl špatnou kůži a tetování se rozpíjelo. Kdyby chtěl něco „hezkeho”, tak bych ho tetovat nemohl. Ale on chtěl kolem krku přerušovanou čáru a ze strany nápis TU ODREZAT. Časem přišel, že chce ještě jednu čáru s českou verzí nápisu. A postupně si pořídil mnoho dalších tetování. Na spánku má tiskacím písmem nápis SPARTA a podobně,” vypráví Pavel.

Jak tvoří návrhy

Při vymýšlení motivů se inspiruje především na internetu, na pinterestu a využívá i umělou inteligenci. „Když se zadá správný prompt, vyskočí na mě obrázek, který si pak upravím pro své potřeby a použiju v kompozici,” prozrazuje. „Pomáhám vytvořit návrh i těm, kdo nemají konkrétní představu. Zjistím požadovanou náladu a styl a následně si posíláme nápady a komentáře. Ideálně tvoříme návrh společně a konzultujeme ho přímo u monitoru.” Nejvíc je hrdý na svou práci pro klienta, který má rád vesmír a postupně si nechává potetovat celé tělo vesmírnými motivy, jako jsou planety, hvězdy, černé díry a další. Aktuálními moderními trendy jsou realistické motivy a lettering, což jsou nápisy v nejružnějších stylech a kompozicích. „Z hlediska barev stále vede černobílé tetování asi v poměru 60 ku 40,” dodává.

Klára Budilová

Pavlovu práci můžete vidět na sociálních sítích, především na facebooku a instagramu.

www.instagram.com/steinhauserstattoo/

Ora et labora. Historie mimo vitríny

Románské období

Klášter na Ostrově u Davle patří k nejvýznamnějším památkám našeho regionu. Založen byl roku 999 knížetem Boleslavem II. a je třetím nejstarším klášterem v českých zemích. Přesto zůstává pro mnoho lidí poněkud skrytý. Leží totiž na ostrově a bez lodi se k němu běžný návštěvník nedostane.

Právě tato nepřístupnost byla jedním z důvodů, proč se Regionální muzeum v Jílovém u Prahy rozhodlo tuto mimořádnou památku systematicky přibližovat veřejnosti jinými cestami. V roce 2017 proto vznikl projekt Ora et labora. Jeho cílem bylo představit historii benediktinského kláštera sv. Jana Křtitele na ostrově u Davle a také zaniklé středověké město Sekanku na ostrohu nad soutokem Sázavy a Vltavy. Právě tato dvě místa jsou úzce spjata s počátky českého státu, s kolonizací krajiny i s každodenním životem raného a vrcholného středověku. Součástí projektu se stala stálá expozice v muzeu, naučná stezka přímo v terénu

Projekt Ora et labora se dále rozvíjí a reaguje na nové možnosti, které přináší současné technologie.

Gotické období

i 3D video, které návštěvníky provádí stavebním vývojem kláštera v románské a gotické fázi. Díky tomu bylo možné klášter i Sekanku „navštívit“ alespoň zprostředkovaně. Projekt se setkal s velkým ohlasem a stal se pevnou součástí muzejní nabídky.

Aplikace oživuje historii

Ale u toho jsme nezůstali. Projekt Ora et labora se dále rozvíjí a reaguje na nové možnosti, které přináší současné technologie. V posledním roce jsme proto udělali několik důležitých kroků, které celý koncept výrazně posouvají. Ve spolupráci s Katedrou aplikované geografie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy vzniklo virtuální muzeum Ora et labora, které je dostupné na webových stránkách muzea. Návštěvníci si zde mohou prohlédnout Ostrovský klášter ve dvou historických obdobích, projít se jeho exteriéry i interiéry a získat přehled o rozsahu dnes zaniklého klášterního areálu. Zároveň jsme výrazně vylepšili původní 3D video, které nyní nabízí kvalitnější rozlišení i detailnější pohled na stavební vývoj kláštera a podobu města Sekanky před jeho zánikem. Největší novinkou je však aplikace přímo do terénu.

Interiér baziliky

Interiér baziliky

Díky ní si mohou návštěvníci na lokalitě Sekanky pomocí mobilního zařízení zobrazit, jaké místo se před nimi nacházelo ve středověku. Tam, kde dnes vidíme les a terénní nerovnosti, se na displeji objeví gotické městečko s domy, tržištěm i každodenním ruchem.

Projekt Ora et labora tak nekončí. Naopak. Stále hledáme nové cesty, jak přiblížit jedinečné památky našeho regionu veřejnosti. Technologie pro nás nejsou cílem, ale nástrojem. Nástrojem, který umožňuje minulost nejen poznat, ale skutečně ji zažít.

Šárka Juřinová
ředitelka Regionálního muzea v Jílovém u Prahy

Nová tůň v parku u Vltavy – malý kousek přírody

Možná jste si při procházce parkem všimli, že v jedné jeho části se už delší dobu drží voda a vzniká tu přirozeně podmáčené místo. Právě tady nyní vzniká nový prvek – přírodní tůň, která bude mít smysl nejen pro přírodu, ale i pro nás lidi.

Nejedná se o žádnou „stavbu pro stavbu“. Smyslem je zadržet vodu v krajině, vytvořit prostor pro drobné živočichy, obojživelníky, ptáky a zároveň zachovat klidný kout, kde si člověk může na chvíli odpočnout a jen tak se dívat kolem sebe. Projekt je připravovaný na základě odborné studie a financuje jej obec Hradištko, za což jí patří velké poděkování. Spolek Jdeseven, z. s., se na něm podílí především organizačně – pomáháme s koordinací, komunikací a následně se, stejně jako u ostatních věcí, které v parku postupně vznikají, budeme starat o její údržbu a provoz.

Tůň o velikosti přibližně 300 m² bude řešena citlivě tak, aby zapadla do krajiny a fungovala přirozeně. Žádný beton, žádné ploty – jen voda, zeleň a život kolem. Věříme, že se z tohoto místa časem stane další příjemný kout parku, kam budou chodit rodiny s dětmi, senioři, pejskaři i všichni, kdo mají rádi přírodu.

Děkujeme obci za podporu a všem dobrovolníkům za pomoc a trpělivost. Park se dále posouvá dopředu hlavně díky tomu, že za ním stojí lidé, kterým na něm záleží.

Miroslav Trhlík

Myslivci redukují černou zvěř i chrání srnčí mláďata

Rádi bychom po delší době informovali o tom, co nového se událo u myslivců za poslední rok, článek je tedy určitým (nikoliv úplným) shrnutím témat, která v průběhu roku řešíme a čemu se snažíme věnovat.

Průměrný odlov černé zvěře v honitbě Medník za posledních 5 let činil 30 kusů za rok. V dosud neukončeném mysliveckém roce 2025 (období od 1. 4. 2025 do 31. 3. 2026) bylo k datu 16. března 2026 odloveno již 56 ks černé zvěře. Individuální odlov každého jednotlivého kusu však vyžaduje několik vycházek do honitby a po úspěšném odlovu několik dalších hodin práce (vyvržení, odvoz, chlazení, zajištění veterinárního vyšetření, zpracování zvěřiny). Odlov většinou probíhá po setmění, nejčastěji v nočních hodinách, kdy je černá zvěř aktivní, a jedná se o činnost dobrovolnou, tj. lovec druhý den musí normálně fungovat v práci. Rovněž organizace společných lovů vyžaduje pečlivou přípravu včetně zajištění dostatečného počtu psů. Členové MS Medník jsou si vědomi škod, které černá zvěř působí. Také proto byl od října 2025 do poloviny ledna 2026 zorganizován zvýšený počet naháněk na černou zvěř, opakovaně

i v lokalitě Mandát. Věřte, že bezpečný lov v hustě obydlené oblasti a v kamenitých stráních nad řekou není jednoduchý, a ne pokaždé se podaří na zvěř narazit a zároveň ji bezpečně odlovit.

Nejsou výjimkou případy, kdy po louce běhá pes na volno mimo vůli svého pána; případy, kdy se i v odlehlejších částech honitby za tmy objeví běžec s blikáčkami, nebo případy, kdy se v lese mimo lesní cesty objeví cyklista toužící po adrenalinovém sjezdu.

Kromě černé zvěře vnímáme zvýšený tlak na odlov srnčí a dančí zvěře a zde se snažíme plnit stanovené plány jejího odlovu. Ani to není v naší honitbě snadné, neboť zvěř je při ranní a podvečerní pastvě velmi často vyrušována nejrůznějšími lidskými aktivitami, které jsou často v rozporu s legislativou. Nejsou výjimkou

případy, kdy po louce běhá pes na volno mimo vůli svého pána; případy, kdy se i v odlehlejších částech honitby za tmy objeví běžec s blikáčkami, nebo případy, kdy se v lese mimo lesní cesty objeví cyklista toužící po adrenalinovém sjezdu.

Ochrana srnčat

Začátek června máme spojen se senosečí a povinností se aktivně postarat o ochranu čerstvě narozených srnčat před zemědělskou technikou. Senoseč bohužel probíhá v období krátce po kladení mláďat, která v té době nemají příliš velkou šanci před žací technikou uniknout do bezpečí. Již několik let využíváme nabídnutou pomoc a zveme vlastníka dronu s termovizí. Znamená to mimo jiné domluvu se zemědělci (spolupráci s Vendou Haškem jako zástupcem Naturalu si nemůžeme vynachválit), domluvu s vlastníkem dronu, pak brzké ranní vstávání a za pomoci dronu prohledat termovizí (před východem slunce) louky, které budou daný den dopoledne sekány.

Nalezená srnčata zalehlá v trávě jsou přikryta plastovým košem a odnesena k nejbližšímu kraji louky, kde jej po posekání louky hledající srna opět s trochou štěstí najde. Pokud je srnče již větší (věk několik týdnů), tak se zpravidla již nenechá přikryt košem, ale samo z louky odbíhá do nejbližšího lesa do bezpečí. Tento způsob nezajistí 100% ochranu všech čerstvě narozených srnčat, ale je velkým pokrokem oproti dříve používaným způsobům (procházení luk v mnoha členech se psy, kdy čerstvě narozené mládě, které leží ve vysoké trávě několik málo metrů od vás, nemáte moc velkou šanci najít). Rovněž roznášení smotků z dřevité vlny s pachem predátorů na louky před senosečí nebylo v mnoha případech dostatečně účinné, aby odradilo srnu k výběru jiného místa pro kladení nebo odložení mláďat.

Díky aktivitě nového mysliveckého hospodáře Lukáše Říhy se konečně podařilo nainstalovat značku „Pozor zvěř“ u hlavní silnice vedoucí od ČMSCH na Závist, kde dlouhodobě dochází k nej-

častějším srážkám se srnčí zvěří. Zvěř zde přechází silnici na rozhraní les/louka na pastvu zejména ráno při rozednávání a večer při stmívání. Snad instalovaná značka alespoň část řidičů přiměje dbát na tomto úseku zvýšené opatrnosti, když už ne kvůli zvěři, tak i kvůli předcházení škodám na vozidle a vlastní bezpečnosti.

Opravy a údržba zařízení

Již několik let trval nevyhovující stav střechy u garáže a vedlejšího skladu krmiv pro zvěř – nebylo se čemu divit, po 40 letech zkrátka byla střecha zralá na výměnu (problém se zatékáním trval již několik let). Předseda spolku šel příkladem, vzal akci za svou a obstaral veškerý materiál včetně většiny potřebného nářadí. V dubnu a květnu jsme udělali celkem čtyři brigády a zastřešení kompletně vyměnili. Pevně doufáme, že nové plechy vydrží alespoň dalších 40 let. Velké poděkování patří zastupitelům obce, neboť bez jejich podpory (respektive schválení poskytnutí finančního příspěvku na nákup materiálu-plechů) bychom výměnu střechy těžko uskutečnili.

Z dalších činností se členové MS Medník věnují opravám mysliveckých zařízení (poseďů zejména v jarním období), udržování políčka u myslivecké chaty, pravidelnému přikrmování zvěře v době nouze, nácvičce bezpečného zacházení se zbraní (pravidelnou účastí na střelbách na střelnici), udržování mysliveckých tradic a také výchově nejmladší generace.

Letošní rok bychom rádi pokračovali v opravách a údržbě zázemí myslivecké chaty a provedli rekonstrukci sociálního zázemí. Myslivecký spolek má aktuálně 20 členů a 5 stálých hostů, což považujeme za optimální stav (stejně jako věkové složení, kde se mísí starší členové pamatující ještě lidovou myslivost se zástupci mladé generace). Již několik let členové spolku platí dle uzavřené nájemní smlouvy s honebním společenstvem za pronájem honitby podstatně vyšší částku než v minulosti. Děkuji zástupcům vedení obce, kteří nás v tomto podpořili a spoluprací v naší obci významně podporují. I díky tomu nadále spolek funguje při optimálním počtu členů a nehrozí, že by se myslivost na Hradištku redukovala pouze na odlov (trofejové) zvěře bez zájmu o cokoliv dalšího.

Václav Buriánek ml.
Jednatel MS Medník

HraDítko a projekt Darujeme kroužky dětem

Díky celostátnímu projektu Darujeme kroužky dětem mohou děti od 3 let z rodin v tíživé finanční situaci získat slevu na kroužek (včetně těch pořádaných HraDítkem) až 1 500 Kč.

Kroužky a další volnočasové aktivity pomáhají dětem rozvíjet talent, získávat nové dovednosti i kamarády a objevovat, co je baví. Učí je spolupráci a vytrvalosti. Věříme, že každé dítě by mělo mít možnost někam patřit a zažívat pocit, že se mu něco daří – bez ohledu na finanční situaci rodiny.

O příspěvek v rámci tohoto projektu mohou požádat rodiny, které pobírají jednu z těchto dávek: přídavek na dítě, příspěvek na péči, odměnu pěstouna a příspěvek při pěstounské péči. Dále mohou podporu získat ukrajinští uprchlíci pobývající v ČR na základě víza strpění či víza dočasné ochrany.

Anna Vávrová

Více informací včetně toho, jak podporu získat, najdete na: **www.darujemekrouzky.cz**

nebo nám napište na: **info@hraditko.cz**

Ani na podzim a v zimě hasiči nezpomalili

V minulém čísle Zpravodaje jsme poukazovali na to, že od začátku léta rapidně stoupl počet výjezdů naší jednotky. Z historické zkušenosti vyplývá, že se střídají období s velkým počtem výjezdů a období, kdy se neděje prakticky nic. Mnozí z nás si tedy říkali, že se s podzimem situace třeba uklidní – k žádnému zvolnění tempa však nedošlo a od poloviny září do konce roku 2025 jsme zasahovali u celkem 22 událostí.

Stejně jako v předešlém období vévodily naší statistice dopravní nehody, kterých bylo celkem 8 a které se nejčastěji udály na silnici č. II/102. K té asi na první pohled nejzávažnější jsme vyjžděli 17. října až k přehradě ve Vraném nad Vltavou, kde převrácené vozidlo sjelo téměř až k vodní hladině. Náročnější byly naše zásahy u požárů – pomíneme-li relativně banální požár kontejnerů v Píkovcích, větší událostí se stala likvidace

plamenů, které zachvátily kůlnu u domu v Hradištku na Budákově dne 5. října. Jak už to tak v našich končinách bývá, místo nebylo přístupné pro hasičskou techniku a hořící kůlna začala ohrožovat okolní vegetaci a další blízké objekty. Podobná situace se pak opakovala 26. prosince na Masečíně, kde však kromě požáru bylo nutné poskytnout pomoc osobě, která utrpěla popáleniny a musela být letecky transportována do nemocnice. Vůbec největší takový zásah ale přišel v poslední den roku 2025, kdy jsme byli vysláni k požáru bývalého hotelu v Rabyni. A zatímco jedno naše družstvo hasilo požár, další bylo povoláno k odstranění stromu, který ohrožoval projíždějící vozidla v tzv. Slapském kopci – takže přímo během silvestrovského večera byla nakonec celkem tři naše vozidla s posádkami někde venku na výjezdech.

Technika na koleje

Ze zbylých zásahů pak převažovaly asistence pro zdravotnickou záchrannou službu, zejména při transportu pacienta

k sanitce. K tomu nejzajímavějšímu došlo 14. listopadu, kdy jsme museli přepřavit zraněnou osobu po kolejích Posázavského pacifiku a kdy jsme poprvé v praxi využili náš speciální skládací kolejový vozík, který výrazným způsobem usnadňuje pohyb se zraněnou osobou po železničním náspu. Jednou jsme zasahovali i v naší základní škole, kde jsme zlikvidovali sršň hnízdo na školní zahradě. Mezi události, k nimž jsme vyjžděli, je pak započítáno i požární cvičení na přehradě ve Štěchovicích, které proběhlo 4. prosince.

To byl konec roku 2025. V novém roce máme za sebou již pět dalších výjezdů, a to ke dvěma požárům, dvěma dopravními nehodami a k jednomu transportu pacienta. V případě požárů se jednalo pokaždé o chaty, jednu ve Štěchovicích, kterou plameny vážně poškodily, a druhou nedaleko Třebsína, která shořela celá, neboť jsme k ní dlouho nemohli najít cestu alespoň pro pěší, natož pro techniku. Nakonec jsme museli všechno vybavení nanosít po úzkých a zledovatělých stezkách k hořící chatě ručně, hasili

jsme vodou ze Sázavy a pak vše zase odnášeli zpět do prudkého svahu.

I přes velké množství výjezdů jsme si během podzimu našli čas také pro vzdělávání a nácvik postupů, které bychom jako hasiči měli zvládat. Jednalo se např. o nácvik tahání proudů u požáru a obsluhu čerpadel (což se vzhledem k výše popsaným událostem ukázalo jako prozíravé), vázání uzlů, používání dýchací techniky, poskytování první pomoci a v neposlední řadě také záchranu osoby, která se propadla ledem, přičemž lednové mrazivé počasí nám umožnilo absolvovat hned dva takové výcviky – jeden na stojaté vodě a jeden na řece.

Statistické shrnutí roku 2025

Příchod nového roku je vždy příležitostí bilancovat, takže co přinesl pro naši jednotku rok 2025? Jednoznačně znovu rekord v počtu výjezdů, kterých bylo 67 (o 14 více než v roce 2024), čímž se opět potvrdila dlouhodobě stoupající tendence, která navíc v posledních letech začíná zrychlovat. Z uvedených událostí se jednalo o 17 požárů, 23 dopravních nehod, 24 technických a dalších pomoci, 1 únik nebezpečných látek a 2 plané poplachy. V celkem 40 případech jsme byli na místě události jako první zasahující jednotka, u zásahů jsme strávili více než 108 hodin a naše technika najezdila při výjezdech celkem 1 747 km.

Zdeněk Prošek
Foto: Zdeněk Prošek, Jiří Ferencei

Společné setkání jubilantů

Členky Sboru pro občanské záležitosti uspořádaly oblíbené posezení s jubilanty, které proběhlo 22. listopadu v sále ČMSCH. Blahopřejeme všem občanům, kteří v roce 2025 oslavili své životní ju-

bileum. A věnujeme tichou vzpomínku těm, kteří nás v zimních měsících opustili.

Foto: Hedvika Ježková-Czurdová

90 let

- Anežka Neužilová

85 let

- Jiřina Zlochová
- Pavel Pešek

80 let

- Jaroslav Štěpánek
- Naděžda Štěpánková
- Alexandr Hájek
- Eva Pšeničková
- Ladislav Merfajt
- Jitka Marounková
- Jana Reichlová
- Imrich Hlína
- Miroslava Kučerová
- Václav Roučka
- Jana Borovcová
- Zdeňka Ferenceiová

75 let

- Marie Merfaitová
- Eliška Janoušková
- Zdeňka Varvarovská
- Jaroslav Svoboda
- Růžena Pipotová
- Dagmar Špoulová
- Zora Jehličková
- Marie Součková
- Marie Korandová
- František Kouba
- Vendulka Philippová
- Jaroslava Vnoučková
- Pavel Řepa
- Oluše Hošková
- Jitka Švédová
- Eva Novotná
- Miroslav Obruča

70 let

- Antonín Černý
- Hana Petraková
- Soňa Trnková
- Martina Farkašová
- Zdeněk Pavlík
- Vladimír Vaníček
- Jiří Hofman

Praktický pohled na zámecký sad

Dobrý den,

Jakožto člověk, který denně a hodně chodí pěšky po naší obci, tak vám mohu říct, že již teď jsou na Hradištku desítky volně přístupných ovocných stromů, jejichž osud je vždy stejný – ovoce dozraje, spadne na zem a shnije. Nikdo o ně nejeví ani nejmenší zájem a každý si ovoce raději koupí v obchodě. Je to smutné, ale prostě to tak bohužel je – případně mohou doložit i konkrétní případy, namátkou třeba tři vzrostlé jabloně vedle vrátnice tiskárny, kde zrovna na zemi hníje poslední úroda.

Ovocné stromy většinou nerostou moc rychle a vzrostlejší sazenice pořídíte jen těžko (na rozdíl od okrasných dřevin). Takže pokud je záměrem i stinné posezení pod stromy, tak se ho hned tak nedočkáme – nejdřív tak za 20 let. A celé ty roky tam bude muset někdo chodit, o sad se starat a sbírat popadané shnilé ovoce.

Celkově mi tedy tento záměr přijde podobný, jako nová zastávka autobusu u zámečku – teoreticky to vypadá hezky, ale ryze prakticky mi to přijde nedomyšlené.

S pozdravem

Michal Kupsa

Vážený pane Kupso,

děkujeme za Váš podnět. Souhlasíme s tím, že v obci již dnes existují volně přístupné ovocné stromy, o jejichž plody není vždy zájem. Tento fakt si uvědomujeme, a i proto nechceme obnovu sadu vnímat pouze jako „produkční“ projekt. Naším cílem je spíše vytvořit příjemný veřejný prostor s přidanou krajinotvornou, ekologickou a komunitní funkcí. Součástí záměru proto do budoucna může být i lepší informování občanů, případně zapojení místních spolků, školy či dobrovolníků, aby se vztah k takovému místu postupně budoval.

Dovolujeme si zároveň doplnit důležitý kontext celého záměru. Požadavek na obnovu ovocného sadu nevznikl pouze z iniciativy obce, ale byl vznesen také ze strany památkářů z Národního památkového ústavu (NPÚ). Celý zámecký areál je totiž památkově chráněn a k plánovaným úpravám se tato instituce standardně vyjadřuje. Obnova historických prvků krajiny, mezi které ovocné sady patří, je tak v souladu s jejich doporučeními a snahou o zachování charakteru místa.

Ovocné stromy skutečně potřebují čas, než dorostou do plné velikosti a poskytnou stín. Projekt je proto od počátku vnímán jako dlouhodobý, s přesahem pro další generace. Zároveň zvažujeme kombinaci různých typů výsadeb a mobiliáře, aby byl pobyt na tomto místě příjemný už teď. Co se týče údržby, počítáme s tím, že bude zajišťována v rámci běžné péče o obecní zeleň, případně opět ve spolupráci s komunitou.

Rozumíme Vaší skepsi, zda je záměr dostatečně promyšlený z praktického hlediska. Nicméně máme i opačnou zkušenost, a to z místní části Pikovice, kam jsme chtěli vysadit jírovce, ale místní obyvatelé projevíli výraznou preferenci pro ovocné stromy, a proto jsme jejich přání vyšli vstříc. I to je pro nás důležitý podnět, že podobné projekty má smysl připravovat v dialogu s veřejností.

Lucie Hašková

Hradištko opět ožije chutěmi světa

Máte rádi dobré jídlo, výběrové pití a sousedskou pohodu? Pak si v kalendáři červeně zakroužkujte sobotu 19. září 2026. Do Hradištko se po roce vrací oblíbený Street food festival!

Od 10 do 18 hodin se prostor „účka“ promění v kulinářskou oázu. Čekají na vás speciality z celého světa, které doplní nabídka svěžích vín, prosecca i řemeslných piv z lokálních minipivovarů.

Festival však není jen o jídle – připravena je zábava pro celou rodinu a nezměnitelná přátelská atmosféra. Akce se koná pod záštitou obce Hradištko a vstup je pro všechny návštěvníky zdarma.

Kdy:
sobota 19. září 2026
10.00 – 18.00

Kde:
Ve Dvoře (tzv. „účko“)
Hradištko – vjezd z ulice Pikovické

Více info:
sledujte událost na Facebooku „Street Food Festival Hradištko“

Přijďte si užít zářijovou sobotu s dobrou náladou a skvělým jídlem. Těšíme se na vás!

Markéta Zajícová

Chcete se zapojit jako prodejci? Máte zájem nabídnout své speciality? Kontaktujte pořadatele na e-mailu:

event@foodevent.cz

Jak jsme málem demonstrovali

V sobotu 11. 4. jsme se opět po dlouhé době vydali na společný kulturní výlet do divadla Komorní kalich. A bylo to odpoledne plné dobrodružství. Protože je představení NA ÚTĚKU, o které jsme měli zájem, vyprodané dlouho dopředu, vstupenky jsme museli koupit už v listopadu. První zádrhel nastal, když náš dvorní dopravce poslal informaci, že vzhledem k... (všichni víme čemu) - musí dopravu zdržet. Děkujeme paní starostce, která i tuto novou částku bez mrknutí akceptovala. Jak se ukázalo, bylo také velmi prozíravé pečlivě si zapsat, které sedadlo bylo jmenovitě komu prodáno, protože nejprve se ztratily první tři vstupenky, (ty se samy našly ještě před odjezdem), ale na poslední chvíli se pak ztratily další dvě, a ty se daly v dnešní digitální době prostě snadno vytisknout z emailu znovu, když bylo jasné, o které z těch čtyřiceti přesně jde.

Pár hodin před odjezdem pak ještě nečekané zdravotní problémy nedovolily opustit domov dalšímu účastníkovi, ale naše akční paní knihovnice v sobě operativně ihned našla náhradnici.

A jelo se. Pan řidič ovšem nedoporučoval cestu do centra. Jednak se tam s patnáctimetrovým autobusem špatně šibuje, ale hlavně - zaslechl prý cosi o nějakých demonstracích. Nás tato informace nechala v klidu až na Městek, kam jsme

dojeli ze Smíchova metrem. Ale po výstupu z metra už jsme se nestačili divit. Ze všech stran se hrnuly davy křičících, vesměs mladých lidí. Jedni s barevnými hlavami, druzí se svatými obrázky a barevnými balónky. Podle skandovaných hesel jsme dlouho nechápali, o co komu jde, ale spousty blikajících policejních aut, po zuby zakuklených černooděnců a zlověstně kroužící helikoptéry nad hlavou dávaly tušit, že to není tak úplně legrace. Na Národní třídě, na Městku, v Perlovce, v Rytířské - všude hlava na hlavě. Do demonstrantů se vesele mísili vykulení turisté (i v otevřených limuzínách) a mimo jiné i celý náš zájezd. Zakuklení policisté se snažili dvě znesvářené strany držet od sebe a mezi tím vším jsme se my propletli až do divadla. Tam už našťěstí rumrajch zvenku nedosáhl, takže jsme si mohli představení v klidu vychutnat. A neklamalo nás. Terežka Kostková s maminkou Carmen Mayerovou předvedly takový herecký koncert, že jsme nakonec všichni tleskali vděčně vestoje.

Pohodlný Mercedes nás pak zase rozvezl k domovům a já jsem opravdu moc ráda, že nás všechny rozvezl v pořádku a spokojeně.

Jana Chadimová

Foto: David Marek

KOUZLO SMÍCHU

S KARLOU MAKOVCOVOU CHLUMSKOU

úterý 12. května 2026 v 18.30 h

OBCENÍ KNIHOVNA HRADIŠTKO

Vstupné 150 Kč, rezervace míst na knihovna@hraditko.cz do 11. května 2026.

Jedinečný koncept založený na tom, že se můžeme smát bez důvodu. Také známo jako jóga smíchu. Kombinace jednoduchých cviků, dýchání a hravosti vede k přirozenému smíchu, který pak vyvěrá sám. Jak nám to prospěje? Tělo se okysličuje, svaly relaxují, vyplavují se hormony smíchu, posilují se hluboké břišní svaly, hubne se břicho a dějí se další úžasné věci.

Kontraindikace: méně než 3 měsíce po operaci, chronický kašel, akutní infekční onemocnění, křída, srdeční choroby, inkontinence, epilepsie, krvácející hemoroidy, těžké bolesti páteře, vážná psychiatrická diagnóza. Pokud si nejste jisti, konzultujte s lékařem.

Chovatelů 500, <http://knihovna.hraditko.cz>, knihovna@hraditko.cz, 731 658 505

SWAP DÁMSKÉHO OBLEČENÍ

sobota 16. května 2026

9 - 12 hodin

OBCENÍ KNIHOVNA HRADIŠTKO

Užijte si příjemné sousedské dopoledne a udělejte radost sobě i ostatním. Přijďte vyměnit svoje hezké, již nosené oblečení a vyberte si za to, co padne do oka vám.

Děti vítány!

Vstupné 50 Kč NEBO příspěvek do sbírky drogerie (i načaté): prací prášky, mýdla, zubní pasty, krémy. Tyto přebytky předáme sociálně potřebným v našem okolí.

Chovatelů 500, <http://knihovna.hraditko.cz>, knihovna@hraditko.cz, 731 658 505

ZABILA JSEM KARLA

NENÁSILNÁ KOMEDIE O DOMÁCÍM NÁSILÍ

ÚČINKUJÍ: HELENA ZAJÍČKOVÁ, ROBERT ŠILHART, RUDOLF SLIVKA, OTTO KOVÁŘÍK
JAN ŘÍČAR, ONDŘEJ TYPOLT, KOUČOUŘEK KULÍŠEK

DIVADLOPOSTSCRIPTUM.CZ

Pátek 15. května 2026 od 19.00 h
Ve společenském sále na Hradištku
(vedle tělocvičny, vchod z nádvoří zámku)
Vstupné 150 Kč

Novinky v Café Kandík

od léta 2026

Víkendové snídaně

V pátek a sobotu
otevírací doba do 20:00

Café KANDÍK.cz
www.cafekandik.cz

ŠAFRÁNEK
legal

Nabízím komplexní právní servis

- majetek převody, nájmy, dluhy, vypořádání aj.
- byznys vše pro podnikatele až střední firmy
- práce cokoli v rámci zaměstnání může nastat
- řízení občanské, dědické, správní, přestupkové
- AI výstupy vymýšlí si to – právní kontrola je namístě

27 let praxe v advokacii
znám lokalitu, často i váš
odměna zásadně dohodou

vždy osobní přístup
vše plně i v angličtině
volejte, pište, i přes WA

Roman Šafránek, advokát

777 009 585

safranek@safranek-legal.cz

RC HraDítka vás zve na přednášku:

POPULÁRNÍ NÁVYKOVÉ LÁTKY

pondělí 18. 5. 2026 | 18:00 - 19:30

Obecní knihovna Hradištko

Beseda pro dospělé na téma **legální i nelegální návykové látky**, které jsou aktuálně mezi dětmi nejvíce populární (včetně ukázek).

více info + registrace
<https://hraditko.webbooker.eu>

přednášku povedou adiktoložky
z Centra primární prevence
Magdaléna, o.p.s.

www.hraditko.cz

facebook.com/hraditko

krouzky@hraditko.cz

OBC HRADIŠTKO SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA

HRADIŠTSKOU POUŤ

V CENTRU OBCE - LUNAPARK TŘÍŠKA - POUŤOVÉ ATRAKCE

3. - 7. června 2026

HASIČSKÁ ZÁBAVA POD ŠIRÝM NEBEM

6. června 2026 od 20:00 do 3:00

ODPOLEDNÍ PROGRAM - 15:00 - 19:00 VSTUPNÉ - DOBROVOLNÉ

PETR URBÁNEK - 15:00 - 18:00

V PAUZÁCH VYSTOUPENÍ TANEČNÍKŮ

VEČERNÍ PROGRAM - 20:00 - 2:00 VSTUPNÉ - DO 18 LET 100Kč - od 18 let 200Kč

STATIC 20:00 - 23:00 ➔ 23:00 - 02:00 BIG ROCK

PIVO BUDEME TOČIT I DO VAŠICH PŘINESENÝCH SKLENIC
OBČERSTVENÍ ZAJISTÍ PO CELOU SOBOTU HASIČI

SLOVAN A HASIČI HRADIŠTKO

POŘADAJÍ V ZAHRADĚ ZA HASIČSKOU ZBRJONICÍ SPOLEČNOU AKCI

Podmínky a ceník inzerce najdete na: www.hraditko.cz/moznosti-inzerce-ve-zpravodaji

„Malíř má vesmír ve své
mysli a rukou.“

Leonardo Da Vinci

Tomáš Tesařík

Barbora Burianová

Tomáš Tesařík